
TOTEM

Tidsskrift ved Religionsvidenskab,
Institut for Kultur og Samfund, Aarhus Universitet
Nummer 34 /Efterår 2014
© TOTEM og forfatterne, 2014

Religionsvidenskab

Guds udvalgte folk

Af stud. mag.
Anja Sørensen

Guds Udvalgte Folk

– En diskursanalyse af Ku Klux Klans identitetsdannelse og udvikling fra politisk til religiøs organisation fra dens grundlæggelse til det 21. årh.

Anja Sørensen

Studienummer.: 20050792

Vejleder: Marie Vejrup Nielsen

Indhold

1. Indledning	1
2. Teori og metode	4
2.1 Diskursteori af Ernesto Laclau og Chantal Mouffe og racismeteorier.....	5
2.2 'Social Identitet' af Richard Jenkins	9
2.3 Typologi af religiøse organisationer.....	11
2.4 Kildepræsentation.....	13
3. Redegørelse og analyse af Ku Klux Klan i det 19. og 20. årh.	18
3.1 Redegørelse af Ku Klux Klans historie	18
3.2 Analyse af Ku Klux Klans diskurs i de tre perioder.....	30
3.3 Ku Klux Klan i det 19. og 20. årh.	38
3.4 Delkonklusion	40
4. Analyse af Ku Klux Klan i det 21. årh.	42
4.1 Ku Klux Klans motivation	42
4.2 Diskursanalyse.....	45
4.3 Ku Klux Klan i det 21. årh.	55
4.4 Delkonklusion	56
5. Diskussion og stereotypificering	58
5.1 Diskussion af årsagerne til Ku Klux Klans udvikling fra det 19. til det 21. årh.	58
5.2 Stereotypificering af Ku Klux Klan som religiøs organisation i det 21. årh.....	64
5.3 Delkonklusion	68
6. Afslutning	70
6.1 Kritik af de anvendte teorier og metoder.....	70
6.2 Konklusion og perspektivering	71
7. Résumé	73
8. Bilag	75
9. Litteratur	77
9.1 Bøger og artikler.....	77
9.2 Internettet.....	79
10. Pensum	81

10.1 Bøger og artikler.....	81
10.2 Internettet.....	82

1. Indledning

Hidtil har langt det meste forskning om Ku Klux Klan omhandlet deres historiske udvikling. I denne forskning har der været fokus på spørgsmål omkring, den udvikling Ku Klux Klan har gennemgået, og hvorfor Ku Klux Klan har gennemgået netop denne, som naturligt hænger sammen med samfundets generelle udvikling. Ud fra min overbevisning mangler der dog forskning fra den religionsvidenskabelige vinkel på Ku Klux Klan. Denne forskning kan dreje sig om, hvilken rolle religion spiller i Ku Klux Klans identitetsdannelse, om religionens rolle er blevet større eller har været stabil, i løbet af den udvikling Ku Klux Klan har gennemgået, og om hvordan Ku Klux Klan som en religiøs organisation kan klassificeres.

Svarene på disse spørgsmål vil jeg forsøge at finde, da jeg mener, at de vil være med til at udfylde den manglende viden om Ku Klux Klan inden for det religionsvidenskabelige felt. Samtidig kan svarene måske også være med til at sætte en anden vinkel på den generelle opfattelse af Ku Klux Klan som en organisation, der skiller sig markant ud fra det omkringliggende samfund.

Således er religionens rolle i Ku Klux Klans identitetsdannelse emnet for mit speciale, hvor jeg vil undersøge følgende spørgsmål: Hvordan har Ku Klux Klan i fire udvalgte perioder identificeret sig selv i sine diskurser? Hvordan har Ku Klux Klan som organisation forandret sig? Samt hvilken rolle har religionen spillet igennem organisationens historie i forhold til dens identitet?

Efter en introduktion til de anvendte teorier og metoder vil jeg redegøre for, den udvikling Ku Klux Klan har gennemgået i det 19., 20. og 21. årh. Herefter vil jeg, ud fra analyser af Ku Klux Klans diskurser, diskutere og vurdere den udvikling, Ku Klux Klan har gennemgået, samt religionens rolle for Ku Klux Klan med særlig vægt på det 21. årh.

Geografisk har jeg valgt at afgrænse specialet til det Nordamerikanske område, nærmere bestemt det nuværende USA. Selv om det kunne have været interessant også at undersøge mange af de lignende grupper, der findes rundt omkring i Europa, for eksempel *White Pride* i Aarhus, har jeg valgt denne afgrænsning, fordi Ku Klux Klan opstod i USA.

Tidsmæssigt vil jeg fokusere på fire perioder. Den første periode er tiden efter den amerikanske borgerkrig, nærmere bestemt tiden mellem julen 1865 og 1871. Julen

1865 er valgt fordi det var her at Ku Klux Klan tidligst blev grundlagt. Året 1871 er valgt, fordi Præsident Grant og hans administration i dette år formåede at opløse Ku Klux Klan i South Carolina, hvilket medførte Ku Klux Klans opløsning i hele landet.

Den anden periode drejer sig om årene 1915-1925. Det var blandt andet i denne periode, at den store immigration til Amerika fandt sted. I denne periode har man kunnet dokumentere en genopblomstring af Ku Klux Klan. Året 1915 var det år, hvor det lykkedes William Joseph Simmons at samle og organisere *Knights of the Ku Klux Klan*. Selvom Ku Klux Klan ikke holder fuldstændig op med at eksistere, har jeg valgt at afgrænse perioden med året 1925, hvilket skyldes, at organisationen efter præsidentvalget i november 1924 af forskellige årsager begynder at miste mange medlemmer.

I tiden for den afroamerikanske borgerrettighedsbevægelse blomstrer Ku Klux Klan igen op, hvorfor denne periode er valgt. Året 1954 er valgt som periodens begyndelse, fordi Højesteret i dette år afsagde dom mod raceadskillelse i de offentlige skoler, hvilket særligt fik folk i Sydstaterne til at genoprette Ku Klux Klan. Som afslutning på perioden er året 1965 valgt. Det var i dette år, at stemmeretsloven blev vedtaget i USA. Klanen holder heller ikke op med at eksistere herefter, men de fortsætter dog med et ret begrænset medlemstal.

Den fjerde og sidste periode, jeg har valgt, er det 21. årh. På grund af problemer med at finde relevant litteratur, har jeg været nødt til at lade min afgrænsning afhænge af det materiale, jeg har kunnet finde, som er udgivet af Ku Klux Klan selv. Derfor er perioden afgrænset ved årene 2005 og 2012.

I opgaven anvender jeg både begrebet *Klanen* og Ku Klux Klan. De anvendes som synonymer og er en samlet betegnelse for de mange forskellige grupperinger, der alle hører under Ku Klux Klan. For at komme med et eksempel drejer det sig i det 21. årh. både om *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan*, *Imperial Klans of America* og *Church of the American Knights of the Ku Klux Klan*, for blot at nævne nogle. I de første perioder var Ku Klux Klan mere samlet. Der var grupperinger, men de hørte alle sammen mere eller mindre under *The Grand Wizard* eller *Imperial Wizard*. Når det gælder den tredje periode, var der, ligesom i det 21. årh., også mange uafhængige grupperinger, men ligesom i dag hørte de alle i større eller mindre grad ind under navnet Ku Klux Klan.

Efter min præsentation af den teori og metode jeg vil anvende samt af mine kilder, vil jeg redegøre for Ku Klux Klans historie i det 19. og 20. årh., det vil sige i de første tre generationer. Derefter vil jeg analysere disse tre generationers diskurser. Hertil vil jeg anvende Ernesto Laclau og Chantal Mouffes diskursteori, som den fremstår i Jacob Torfings *New Theories of Discourse. Laclau, Mouffe and Žižek* (1999). Jeg vil i mine diskursanalyser lægge særlig vægt på, hvordan racisme kommer til udtryk i diskurserne.

Herefter vil jeg analysere *Klanens* diskurser i det 21. årh. Her vil jeg igen fokusere på udtrykkene for racisme, for at se om der er en sammenhæng i forhold til tidligere diskurser. Yderligere vil jeg også analysere *Klanens* brug af Biblen og den kristne tro i deres diskurser.

Efterfølgende vil jeg diskutere, hvilke årsager, der kan ligge til grund for den udvikling, *Klanan* har gennemgået, som har medført, at religionen spiller en større rolle i deres diskurser i det 21. årh. i forhold til tidligere. Yderligere vil jeg også diskutere, hvilken rolle religionen spiller i Ku Klux Klans identitet i dag. Derefter ønsker jeg at vurdere, hvilken type af religiøs organisation Ku Klux Klan er i det 21. årh., ud fra den udvidede kirke, sekt og mystik typologi, som Inger Furseth og Pål Repstad fremstiller i *Religionssociologi. En introduktion* (2007).

Jeg vil afslutte specialet med at konkludere, at Ku Klux Klan i det 21. årh. både ligner sekten og den institutionaliserede sekt. Yderligere skaber de en identitet som 'Guds Udvalgte Folk' gennem en biologisk skabelses racisme. Denne racismeform, der er baseret på en kristen skabelses teori, introduceres i afsnit 4.2.1.

2. Teori og metode

Formålet med nærværende opgave er at undersøge, hvordan Ku Klux Klan identificerer sig selv i deres diskurser. Til at udføre denne undersøgelse vil jeg anvende Laclau og Mouffes diskursteori¹ på grund af deres opfattelse af identitetsdannelse. Laclau og Mouffe opfatter ikke identitet som noget naturgivent, men som noget der bliver konstrueret gennem diskurser (Torfing 1999, 41). Jeg vil anvende deres diskursteori, som den fremstår i Jacob Torfings bog *New Theories of Discourse. Laclau, Mouffe and Žižek* (1999). Torfing sammensætter i sin bog pointerne fra Laclau og Mouffes arbejde og udleder derved hovedpunkterne i deres teori. Desuden anvender Torfing i bogens sidste del teorien på konkrete studier af for eksempel nationalisme og racisme.

Netop racisme er et element, som jeg vil fokusere på i min analyse. Dette fordi Ku Klux Klan er en racistisk organisation. Ifølge Jacob Torfing findes der mange forskellige former for racisme (Ibid., 203). Jeg vil fokusere på den biologiske og den kulturelle racisme, fordi det er disse to racismeformer, der tydeligst bliver udtrykt i *Klanens* diskurser. Jeg vil anvende de definitioner for biologisk og kulturel racisme, som Torfing fremsætter i *New Theories of Discourse. Laclau, Mouffe and Žižek*.

Til min undersøgelse af *Klanens* identitet vil jeg anvende en teori af Richard Jenkins kaldet 'Social Identitet'. Denne teori, der findes i bogen af samme navn (1996), mener jeg, er relevant i forhold til min undersøgelse, da Jenkins understreger, at social identitet eller blot identitet² er social. Jenkins forklarer, at det individuelt unikke er noget, der deles kollektivt (Jenkins 1996, 19). Jenkins eksemplificerer dette med parader for homoseksuelle, som han anser for at være bekræftelser af kollektive seksuelle identiteter (Ibid., 3). På den måde indgår alle vores individuelle identiteter i nogle kollektive identiteter. Derved er kollektivet altså grundlæggende for vores identitetsdannelse. Jeg finder derfor, at Jenkins' teori er relevant, da det netop er Ku Klux Klans kollektive identitet, jeg vil undersøge.

Da religion i det 21. årh. spiller en meget fremtrædende rolle for Ku Klux Klan, mener jeg også, at det er nødvendigt at identificere Ku Klux Klan som en religiøs

¹ Når jeg anvender begrebet diskursteori fremfor begrebet diskursanalyse, skyldes det, at Torfing gør det samme. Torfings anvendelse af begrebet diskursteori skal betragtes som en forkortelse for diskursteoritisk analyse (Torfing 1999, 12).

² Jenkins anvender begreberne 'identitet' og 'social identitet' synonymt i den sidstes betydning (Jenkins 1996, 4).

organisation. Det er blandt andet på dette punkt, at jeg mener at kunne udfylde et videnshul. Til denne identifikation vil jeg anvende de religiøse organisationer, der ligger inden for kirke, sekt og mystik spektret. Jeg anvender de definitioner, der bliver fremført i Furseth og Repstads bog: *Religionssociologi. En introduktion*, fordi den ikke kun medtager den oprindelige kirke, sekt og mystik typologi, men også udvidelserne denomination, kult og den institutionaliserede sekt. Disse tilføjelser, mener jeg, kan være relevante i klassificeringen af Ku Klux Klan, fordi det kan vise sig, at en af de tilføjede typer passer bedre på Ku Klux Klan end en af de oprindelige tre idealtyper.

Efter disse overvejelser vil jeg redegøre for de anvendte teorier og metoder, samt præsentere de kilder, jeg anvender i opgaven. Jeg vil begynde med de teorier og metoder, som jeg vil anvende i mine analyser.

2.1 Diskursteori af Ernesto Laclau og Chantal Mouffe og racismeteori

I følgende redegørelse for Laclau og Mouffes diskursteori vil jeg først fokusere på, hvordan Laclau og Mouffe mener, at den sociale identitet bliver dannet. Herefter vil jeg fokusere på de begreber i deres teori, som er vigtige, når man skal anvende deres teori til at analysere diskurser. I det første tilfælde drejer det sig om begreber som hegemoni og social antagonisme. I det andet tilfælde handler det om begreberne nodalpunkt, ækvivalens- og forskelslogik.

Begrebet hegemoni betyder rent leksikalsk '[...] *leadership, authority and influence, especially of one state in a group of states*', hvorfor det er almindeligt at tale om USA's hegemoni indenfor den vestlige verden, særligt i efterkrigsperioden (Torfing 1999, 101). Begrebet blev oprindeligt introduceret inden for marxismediskursen som et forsøg på at supplere den økonomiske nødvendighedslogik og en politisk tilfældighedslogik. Den marxistiske ide om 'normal udvikling' havde fået problemer, idet det var nødvendigt at redegøre for nogle undtagelser, der var opstået i kapitalismens jernlove. Hegemonibegrebet blev introduceret som en opvejelse for denne defekt (Ibid., 103f). Begrebet blev imidlertid erstattet af en mere demokratisk ide, hvilket blev gjort af Gramsci. Denne nye opfattelse af begrebet omfavnede både politisk og moralsk-intellektuelt lederskab, og det havde til sigte at udtale en kollektiv vilje. Således blev hegemoni ikke længere defineret som en alliance af forudgående etablerede identiteter, men kom i stedet til at blive forstået som en produktionsproces af kollektive identiteter. Dermed fik de mulige hegemoniske udtalelser også en social

karakter fremfor udelukkende en politisk som tidligere. Laclau og Mouffe udbygger ifølge Torfing hegemonibegrebet yderligere, idet de definerer hegemoni som en ' [...] *articulatory practice instituting nodal points that partially fix the meaning of the social in an organised system of differences*' (Ibid., 108f).

Torfing forklarer, at hegemoniske udtalelsespraksisser er grundlæggende for sociale identiteter, idet det er igennem disse udtalelser, at sociale identiteter konstrueres (Ibid., 41). Dermed understreger begrebet hegemoni altså konstruktionen af identitet, men indeholder også værdier og trosopfattelser som en sammenhængende del af en identitet (Ibid., 82). I Laclau og Mouffes teori dannes en identitet således gennem hegemoniske diskurser, idet diskurserne indeholder bestemte værdier og opfattelser, der er karakteristisk for en bestemt identitet. Igennem diskurserne fastsættes de specifikke værdier og opfattelser i et bestemt socialt system. I nærværende opgave vil det for eksempel sige, at det amerikanske samfunds diskurser indeholder specifikke opfattelser af Ku Klux Klan, og idet disse opfattelser udtales, fastsættes de i samfundet. Det er det amerikanske samfunds opfattelse af *Klanen*, der hjælper til at karakterisere eller identificere Ku Klux Klan, i hvert fald ud fra den hegemoniske opfattelse, det vil sige den dominerende opfattelse.

Social antagonisme er det andet begreb, der ifølge Laclau og Mouffe kan være med til at danne en identitet. I bund og grund handler antagonisme om modsætning eller konflikter ofte i form af rivalisering, der finder sted som politisk aktiv protest, vold eller krig (Ibid. 82). Torfing definerer social antagonisme som ' [...] *a result of the exclusion of discursive elements, the differential character of which is collapsed through their articulation in a chain of equivalence*' (Ibid., 305). Det vil sige, at de diskursive elementers forskelligartede karakter bryder sammen gennem udtalelsen af dem i en ækvivalenskæde, dette fordi ækvivalenskæder udtrykker en bestemt ensformighed. Denne ensformighed står i direkte modsætning til de diskursive elementers forskelligartethed. Torfing forklarer yderligere, at social antagonisme er grundlaget for en diskurs' enhed (Ibid.), og når social antagonisme er med til at etablere grænserne for samfundets diskursive formation, forhindrer den også samfundet i at indstifte en objektiv, rationel og fuldt forståelig realitet (Ibid., 44). Idet at social antagonisme er med til at skabe grænserne for et samfunds diskurs, er den også, jf. Torfings definition, med til at udelukke visse diskursive elementer. På den

måde kan man se identitet skabt ud fra social antagonisme som identitetsdannelse ud fra, hvad det, der identificeres, ikke er eller ikke indeholder.

Opsummerende kan man sige, at en identitet rent diskursivt kan skabes gennem hegemoni eller social antagonisme. Når en identitet skabes hegemonisk, vil det sige, at for eksempel Ku Klux Klan får sin identitet gennem dominerende opfattelser. I forhold til denne opgave kan et eksempel på en hegemonisk opfattelse være, at 'Ku Klux Klan er en organisation, der er voldelig og slår afroamerikanere ihjel'. Når en identitet i stedet skabes gennem social antagonisme, skabes identiteten ud fra modsætninger. Et eksempel på en antagonistisk opfattelse kan være, at 'raceblanding er medvirkende til at den hvide races uddør'.

Når man skal anvende Laclau og Mouffes diskursteori i praksis, er der visse begreber, som er vigtige. Disse er nodalpunkt, ækvivalens- og forskelslogik. Det er disse tre begreber, jeg nu vil redegøre for.

Et nodalpunkt er en tom betegn (en betegn uden præcist indhold), der er i stand til at fastsætte indholdet af en række såkaldte flydende betegner (en betegn, der er overfyldt med betydning, fordi den udtales forskelligt inden for forskellige diskurser) ved at udtale dem inden for en ækvivalenskæde (Ibid., 301; 303). Nodalpunkterne kan derfor forstås som diskursive punkter, der fastsætter en betydning inden for en kæde eller række af betegner. Det er nodalpunkterne, der skaber og opretholder identiteten af en bestemt diskurs igennem skabelsen af bestemte betydninger. Torfing forklarer, at det, der sker, er, at en gruppe af betegner flyder rundt indenfor det diskursive område. Pludselig indfinder en såkaldt hovedbetegn (nodalpunkt) sig, og denne kommer til at udgøre de flydende betegners identitet ved at fastsætte dem indenfor en forbilledlig ækvivalenskæde. Dermed har nodalpunkterne en evne til at forene en bestemt diskurs ved delvis at fastsætte en identitet i diskursen (Ibid., 98f).

Når man taler om ækvivalenskæder, må man også tale om ækvivalenslogikken, som hører sammen med forskelslogikken. Ækvivalenslogikken handler om at konstruere en kæde af lignende identiteter blandt forskellige elementer, der synes at udtrykke en bestemt ensformighed eller lighed (Ibid., 301). Det er sådanne ækvivalenskæder, der skaber en identitet gennem elementers ligheder. Dette kan i tilfældet med Ku Klux Klan for eksempel være påstanden om, at 'medlemmer af Ku Klux Klan er hvide'.

Forskelslogikken derimod handler om en måde, hvorpå diskursive øjeblikke forbindes i og gennem deres indbyrdes forskelle. Forskelslogikken konstruerer en

relationsmæssig 'totalitet'. De forskelsmæssige forbindelser mellem de diskursive øjeblikke er grundlæggende for øjeblikkenes identitet (Ibid., 300). Således er forskelle mellem elementer med til at skabe en identitet i et bestemt øjeblik. For eksempel kan Ku Klux Klan få en identitet gennem udsagnet om, at 'medlemmerne af Ku Klux Klan er ikke afroamerikanere'. Gennem dette udsagn dannes identiteten ud fra det, som Ku Klux Klan ikke er eller ikke indeholder, det vil sige, at de for eksempel er hvide.

Forbindelsen mellem ækvivalens og forskel er ubestemmelig. Dette forklarer Torfing, idet han understreger, at identiteter eller elementer i nogle sammenhænge kan være ækvivalente, mens de i andre kan være forskellige, hvilket afhænger af konteksten. Således kan de diskursive identiteter altså både være del af en betegnende kæde, der understreger deres forskelle, men også en betegnende kæde, der understreger deres ækvivalens (Ibid., 97).

For at opsummere kan man sige, at nodalpunkter er de diskursive elementer, der fastsætter nogle betegners betydning ved at indsætte dem i en ækvivalenskæde.

Ækvivalenskæden er en sammenhængende række af ækvivalente betegne. Ækvivalenslogikken handler netop om at skabe en kæde af elementer, der udtrykker en lighed. Her overfor findes forskelslogikken, der handler om at skabe forbindelser mellem elementers indbyrdes forskelle.

I diskurser, der udtales af racistiske grupper som for eksempel Ku Klux Klan, vil der unægtelig være udtryk for racisme. Racisme bygger på en opfattelse, der inddeler mennesker i forskellige kategorier (racer), som er baseret på forskelle. Disse forskelle definerer nogle grupper som overlegne, mens andre bliver defineret som underlegne (Furseth og Repstad 273).

Racisme kan komme til udtryk på flere forskellige måder for eksempel rent biologisk eller indenfor kulturen. Torfing definerer biologisk racisme som '*[...] a biological conception of a hierarchy between superior and inferior races*' (Torfing 1999, 203f). Den kulturelle racisme har i stedet '*[...] tended to underline the insurmountability of cultural differences rather than the biological superiority of certain groups or peoples in relation to others*' (Ibid., 204). Furseth og Repstad forklarer, at det, der er fælles for racisme uanset formen, er, at resultatet er social eksklusion (Furseth og Repstad 2007, 274). Hvordan den sociale eksklusion kommer til udtryk, kunne man, for at nævne et andet eksempel end USA, se under apartheidstyret i Sydafrika. Her mentes det, at hele den hvide races identitet var på spil. Dette medførte den sociale eksklusion, der kom til

udtryk gennem raceadskillelse (Torfing 1999, 204). Furseth og Repstad forklarer, at religionen faktisk anvendtes til at legitimere apartheid. Der blev i den forbindelse argumenteret for, at Gud ønskede raceadskillelse for at undgå socialt kaos (Furseth og Repstad 2007, 275). Således kan religion altså spille en rolle inden for racisme.

Racisme er således en opfattelse af, at der er forskel på grupper af mennesker, hvoraf nogle er underlegne, mens andre er overlegne. I den biologiske racisme opfattes forskellene som rent biologiske, her kan for eksempel nævnes hudfarve. I den kulturelle racisme understreges forskellene i stedet kulturelt, når for eksempel forskellige grupper taler forskellige sprog.

I mine analyser vil jeg anvende Laclau og Mouffes teori samt fokusere på racisme for at undersøge, hvordan Ku Klux klan skaber deres identitet. Til denne undersøgelse vil jeg anvende Jenkins' 'Social Identitet', som jeg vil redegøre for i næste afsnit.

2.2 'Social Identitet' af Richard Jenkins

Til sin beskrivelse af begrebet 'identitet' anvender Jenkins *Oxford English Dictionary*, som regner med to grundlæggende forståelser for dette begreb. Den ene er ifølge Jenkins ideen om fuldstændig ensformighed, altså at noget er identisk med noget andet. Den anden drejer sig om ideen om et særpræg, hvilket, Jenkins forklarer, forudsætter en sammenhæng eller kontinuitet over tid (Jenkins 1996, 3).

Ideen om ensformighed kan man nærme sig fra to forskellige vinkler, fordi ideen om identitet sideløbende grundlægger to mulige sammenligningsforbindelser mellem personer eller ting. På den ene side handler det om lighed og på den anden side om forskel. Med grundlag i dette forklarer Jenkins, at identitet handler om de måder, hvorpå individer eller kollektiver bliver skelnet fra andre i de sociale forbindelser, de indgår i med andre individer eller kollektiver. På den måde udgøres principperne i 'Social Identitet' af forskelle og ligheder. I denne ide om ensformighed ligger også, at man kan klassificere eller forbinde sig selv med noget eller nogen (Ibid., 3f). En sådan klassifikation omhandler ifølge Jenkins to ting, stereotypifisering og tilskrivning. For at tage den sidste først så handler tilskrivning om at forstå andre, særligt deres motivation, ved at lave en logisk slutning ud fra de begrænsede informationer, man får fra deres verbale og ikke verbale opførsel. Således er tilskrivning ifølge Jenkins et forsøg på at forstå den sociale verden og gengive den på en mere forudsigelig måde. Stereotypifisering handler på den anden side om at inddele og klassificere sociale kollektiver på en måde, der forenkler informationsstrømmen. Stereotyper er ifølge

Jenkins altid lavet ud fra et bestemt synspunkt. Det ligger i stereotypernes natur at lægge vægt på et lille antal formodede ligheder mellem det, der stereotypificeres snarere end at vægte de uendeligt mange forskelle mellem dem (Ibid., 122f). Nogle af de indlysende stereotyper er køn, etnicitet, race og seksuel orientering (Ibid., 163).

Ideen om særpræg forudsætter som sagt en kontinuitet over tid. Her er verbet 'at identificere' vigtigt, fordi identitet er noget, der skal etableres eller grundlægges. Jenkins forklarer, at det således er hele processen med at konstruere identiteten, der her er tale om, det vil sige det 'at blive' (Ibid., 4). Når man identificerer noget, betyder det ifølge Jenkins, at man placerer dette noget i tid og rum. Således konstrueres identitet altid ud fra et bestemt synspunkt. Jenkins forklarer, at fortiden er et vigtigt hjælpemiddel i denne identifikation (Ibid., 27f). Dette kan man for eksempel se ved individet, hvor den primære socialisering, der dannes i barndommen, danner de primære identiteter som personligheden, kønnet og etniciteten. Disse primære identiteter er forholdsvis modstandsdygtige overfor andre identiteter, der dannes senere i livet. Jenkins understreger også, at den efterfølgende socialisering er en fortløbende proces, der foregår som socialt samspil, og at individer gennem hele livet definerer og gendefinerer sig selv og andre. Dette vil sige, at identiteten bliver konstrueret gennem primær og efterfølgende socialisering (Ibid., 20f). Herved kan vi se, at identitet for individet skabes i individets fortid. Derfor må fortiden også være vigtig, når man skal identificere et kollektiv eller en gruppe. I tilfældet med individet er fortiden hukommelsen, mens fortiden for kollektivet er historien (Ibid., 28).

Men ikke kun historien er vigtig, når man skal identificere noget. Jenkins understreger også, at identiteten ofte findes i iagttagerens øjne (Ibid., 2), hvorfor det ikke er nok selv at hævde sin identitet. Identiteten skal enten godkendes eller afvises, som Jenkins siger, af dem vi har med at gøre. Derfor er en social identitet heller aldrig entydig ifølge Jenkins (Ibid., 21). Dette kan man for eksempel se i det, som Jenkins kalder individets selv billede og individets offentlige billede. Disse bliver ifølge Jenkins skabt i forhold til hinanden, men også ud fra individets opfattelse af sine forskelle og ligheder med andre. Forskellen i de to billeder ligger i hvem, der fremstiller identiteten. I individets selv billede er det individets opfattelse af sig selv, der bliver udtrykt, mens det i individets offentlige billede er andres opfattelse af individet. Det er dette, som Jenkins kalder den internale-externale dialektik i individuel identifikation (Ibid., 52). Denne identifikation, forklarer Jenkins, er en proces, hvorved

alle identiteter etableres, både de individuelle og kollektive. Den internale del drejer sig om ens egen selvidentifikation, mens den externale omhandler andres identifikationer af en selv (Ibid., 20). I dialektikken ligger det faktum, at vi både identificerer andre, men at andre også identificerer os (Ibid., 22). Det faktum, at identifikationen ikke kun foregår i os selv, men også i den ydre verden, er vigtig i forhold til det sociale aspekt (Ibid., 27). Individet forhandler nemlig deres identitet igennem interaktion. Herigennem præsenterer individet et billede af sig selv, for derigennem at blive accepteret af andre. Dette kaldes det offentlige billedes interne øjeblik i den dialektiske identifikation. Det offentlige billedes eksterne øjeblik findes i andres modtagelse af individets præsentation. Disse andre kan så vælge at acceptere billedet eller ej (Ibid., 71).

De forskellige elementer i Jenkins' teori kan anvendes på forskellige måder i denne opgave. Ideen om ensformighed vil jeg anvende i mine analyser til at undersøge, hvordan Ku Klux Klan identificerer sig selv i forhold til andre. Jeg vil også ud fra *Klanens* verbale opførsel, det vil sige deres diskurser, forsøge at forstå deres motivation (jf. Jenkins' tilskrivning).

Ideen om særpræg understreger vigtigheden af at undersøge den indflydelse, som historien har haft på udviklingen af Ku Klux Klan. Den internale-eksterne dialektik vil henholdsvis blive anvendt i mine analyser og min vurdering af Ku Klux Klan som religiøs organisation. I denne vurdering vil jeg også anvende stereotypificering til at klassificere Ku Klux Klan i den udvidede kirke, sekt og mystik typologi, som der vil blive redegjort for i næste afsnit.

2.3 Typologi af religiøse organisationer

Den klassiske typologi af religiøse institutioner blev oprindeligt udviklet af økonomien og sociologen Max Weber og teologen Ernst Troeltsch. Oprindeligt var der tre hovedtyper i typologien: Kirke, sekt og mystik (Furseth og Repstad 2007, 221f). Denne typologi opregner idealtyper, hvorfor organisationer ofte vil være blandingsformer af de forskellige typer (Ibid., 237).

Kirken defineres som en organisation, der gør krav på den fuldstændige sandhed og gyldighed, fordi den kontrollerer de midler, som mennesker skal bruge for at blive frelst. Kirken er inkluderende, hvorfor den også er i stand til at tilpasse sig det omkringliggende samfund for netop at kunne rumme alle mennesker (Ibid., 222). Furseth og Repstad forklarer, at rekruttering til kirken foregår gennem fødsel, det vil

sige, at de nye generationer fødes ind i kirken. Igen understreges det således, at kirken skal være i stand til at favne alle. Derfor er kirken også ofte kompromissøgende og stiller moderate krav til sine medlemmer (Ibid., 227).

Over for Kirken står sekten. Sekten gør også krav på sandheden, men har dog, i modsætning til kirken, en eksklusiv selvforståelse. Dermed er det kun meget få mennesker, der kan få indblik i sandheden. I en sekt lever de troende adskilt fra verden, og de lader den kristne orden herske (Ibid., 222f). Sekten er en minoritet, og rekruttering til den sker gennem individers bevidste afgørelse. Sekten stiller ofte store krav til dens medlemmer, der forventes at følge sektens livsstil og bakke op om dens lære. Generelt er der en gensidig mistænksomhed mellem sekten og det omgivende samfund. Samfundet bliver ofte af sekten fremstillet som et sted, hvor farene lur, og hvor der både finder moralsk fordærv og religiøs opløsning sted. Af samfundet (ofte repræsenteret af massemedierne) bliver sekten fremstillet som afvigende og problematisk (Ibid., 227).

Ifølge Furseth og Repstad indebærer mystikken for Troeltsch, at den formelle gudsdyrkelse og de formelle dogmer bliver omdannet til en indre og personlig erfaring. Derfor har gudstjenester, dogmer og det historiske element heller ikke nogen stor betydning i mystikken. Mystikken kan ifølge Furseth og Repstad nemt udvikles til en ren religiøs individualisme eller resignation (Ibid., 228).

Denne klassiske typologi blev blandt andet videreudviklet af teologen H. Richard Niebuhr, der indførte typen denomination. Furseth og Repstad forklarer, at denominationen er en organisationsform, der ligger mellem kirke og sekt. Denominationen er mere økumenisk, hvorfor den også kan acceptere, at andre trossamfund rummer vigtige elementer af sandhed. I forhold til medlemmernes engagement er denominationen også en mellemform. Den har mindre fokus på sakramenter end kirken, og dermed mere fokus på at medlemmerne skal være aktive. Samtidig er den dog langt mere moderat i sine krav om praksis og trosmæssig tilslutning, end sekten er (Ibid., 223f). På grund af det økumeniske præg er denominationen samarbejdsorienteret, i hvert fald i forhold til denominationer, der ligner den selv. Rekruttering til denominationen foregår gennem individers frivillige beslutning. Men i etablerede denominationer foregår den også ved, at medlemmerne får børn, der således socialiseres ind i denominationen. Forholdet til samfundet er gensidigt harmonisk (Ibid., 227).

Kulten er en type, der blev introduceret af sociologen Howard Becker. Kulten er en løs sammenslutning af mennesker med en privat og eklektisk religiøsitet, forklarer Furseth og Repstad. Karakteristikken af denne religiøse organisation passer godt på mange af de nyere uformelle og alternative religiøsiteter (Ibid., 224f). Sundhed og velvære er ofte målet for kulterne, men de anvender alternative midler til at opnå disse mål for eksempel healing, meditation og lignende. Dette skyldes, at kulterne generelt er kritiske over for etableret religion og lægevidenskaben (Ibid., 226). Kulten har en pluralistisk legitimitet. Desuden foregår samværet for medlemmer af kulten ofte i form af kurser, seminarer og konsultationer. Derfor er strukturen og kravet til medlemmerne også løsere end i andre organisationstyper (Ibid., 227f).

Den institutionaliserede sekt, der er den sidste type af religiøse organisationer, blev indført af sociologen Roland Robertson. Institutionaliserede sekter har en mere åben og samarbejdsorienteret indstilling end andre religiøse organisationers sekter, i hvert fald når det gælder dem, der ligner dem selv. Den institutionaliserede sekt forventer også, at deres medlemmer aktivt slutter op om organisationens virksomhed, og at de samtidig er hengivne overfor denne (Ibid., 226). Den institutionaliserede sekt har givet afskald på selvfølgelig, som det eneste sted, hvor den religiøse sandhed forvaltes (Ibid., 227).

Jeg vil senere anvende denne typologi til at vurdere, hvor den fjerde Ku Klux Klan generation, det vil sige i det 21. årh., kan placeres (Jf. Jenkins stereotypificering).

Inden jeg går i gang med min redegørelse, vil jeg præsentere de kilder, der anvendes i min redegørelse, mine analyser og min diskussion.

2.4 Kildepræsentation

Mit valg af kilder er baseret på kvalitative såvel som kvantitative overvejelser. Til min redegørelse for eksistensen af de første tre Ku Klux Klans generationer anvender jeg Davis M. Chalmers *Hooded Americanism. The History of the Ku Klux Klan* (1991) og *The Fiery Cross. The Ku Klux Klan of America* af Wyn Craig Wade (1998). Dette er der to grunde til. For det første er størstedelen af den nyere forskning omkring Ku Klux Klans historie baseret på disse værker, hvorfor deres udsagnskraft i forhold til *Klanens* historie er god (Busck, Ramussen & Rågård 2008, 17). Derfor vurderer jeg også, at der kan lægges stor vægt på de oplysninger, som disse to kilder kan give. For det andet er teksternes udsagnsevne god, idet de kan give mig de informationer, som jeg har behov for (Ibid., 16). De dækker begge udviklingen af Ku Klux Klan fra dens

fødsel i midten af det 19. årh. til 1980'erne, hvorved de tre generationer, jeg vil redegøre for, således bliver behandlet.

Til mine diskursanalyser vil jeg, udover Chalmers og Wades bøger, anvende følgende materiale: *The Clansman. An Historical Romance of the Ku Klux Klan* (1905) af Thomas Dixon jr., forskellige internetsider og videoklip (Bilag 1), der er fundet på internettet.

Dixons bog benyttes i diskursanalysen af perioden 1915-1925. Kilden omhandler den første Ku Klux Klan generation, men jeg anvender den som et levn fra den tid, hvor den er skrevet (Busck, Rasmussen og Rågård 2008, 14). Et problem ved anvendelsen af denne kilde kan være, at jeg anvender kilden til at analysere diskurser i perioden 1915-1925, mens kilden selv er fra 1905. Dermed kan det være, at kilden ikke udtrykker *Klanens* diskurser korrekt. Et andet problem er, at den bevidst fremstiller klanmedlemmerne og den hvide befolkning meget positivt, mens afroamerikanerne bliver fremstillet negativt. Taget i betragtning at denne kilde, samt filmatiseringen af den, danner grundlaget for *Klanens* genfødsel i 1915, mener jeg godt, at kilden kan bruges til at repræsentere de diskurser, den anden Ku Klux Klan generation benyttede sig af.

Til min analyse af *Klanens* diskurser i det 21. årh. anvendes tekster fra forskellige klangrupperingers hjemmesider samt videoklip der er udgivet af *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan*.

Jeg er klar over, at der kan være visse problemer ved at anvende internettet. Når man anvender internettet, kræver det ifølge Morten Thomsen Højgaard, at man er kritisk, og at man bevidst udvælger sit materiale (Højgaard 2006, 159). Mit valg af hjemmesider er helt bevidst, idet jeg ønsker at undersøge en social identitet i det 21. årh. Da det 21. årh. er teknologiens alder, faldt det ganske naturligt at vælge internettet som kilde. Grunden til, at jeg ikke har valgt at lave interviews, er, at jeg ønsker at undersøge Ku Klux Klans identitetsdannelse gennem deres egne diskurser. Det vil sige i materiale, de selv har valgt at udgive.

De internetsider, der anvendes, breder sig over hjemmesider, et enkelt åbent debatforum og et enkelt interview. Alle hjemmesiderne og debatforummet har en Ku Klux Klan gruppering som afsender. I udvælgelsen af internetsiderne er der lagt vægt på domænenavnet, hvorved der er valgt materiale, som er udgivet af grupper, der hører under Ku Klux Klan. Her er blot en enkelt undtagelse, nemlig et interview med

Imperial Wizard af Church of the American Knights of the Ku Klux Klan. Dette er et interview foretaget af Mark Liberater fra www.liberater.net. Netop fordi denne kilde ikke er udgivet af Ku Klux Klan selv, vægter den ikke højest i min diskursanalyse. Jeg har alligevel valgt at tage den med, fordi den har nogle gode udtryk for racisme, som er det, *Klanen* anvender til at skabe deres identitet.

Det er forsøgt at få adgang til et lukket forum, dog uden held. Dette kan eventuelt skyldes, at den gruppe, jeg har forsøgt at få kontakt til, er blevet lukket ned, eller at jeg er dansker (Ku Klux Klan er meget nationalistiske). I stedet har jeg fundet et enkelt åbent debatforum for *Bayou Knights of the Ku Klux Klan*. På dette forum er det ikke kun medlemmer af *Klanen*, der skriver, men også 'almindelige' amerikanere, både afroamerikanere, raceblandede og hvide. Dette debatforum er en af de sider, hvor racismen allerbedst bliver udtrykt. Jeg er opmærksom på, at enhver kan skrive i et sådant åbent forum og dermed udgive sig for at være en anden, end den de er. Samtidig vurderer jeg også, at folk, der udtrykker så racistiske holdninger, som de gør på dette forum, også har disse holdninger. De kan på dette forum være anonyme, og derfor sætter de ikke sig selv i fare ved at udtrykke det, de virkeligt mener.

En anden type materiale, jeg anvender i min analyse, er videoklip (Bilag 1). De er alle fundet på hjemmesiden for *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan*. Video 1 og 2 er første og anden del af et interview mellem *Grand Dragon* Charles Lee og medlemmet Bob Johnson. Disse klip er noget ældre end de tre andre videoklip, men da de ligger tilgængeligt på gruppens hjemmeside, mener jeg, at det er et udtryk for, at de holdninger, der udtrykkes i klippene, også er de holdninger, som gruppen har i det 21. årh. Derfor har jeg heller ikke set nogen problemer i at medtage disse i min analyse. I Video 3, 4 og 5 fortæller Lee om den hvide races oprindelse, og han fremfører i disse videoklip nogle selvkomponerede sange. I alle fem videoklip bliver racisme udtrykt i mere eller mindre grad, hvorfor jeg har valgt at anvende dem i min analyse.

I de tre typer af kilder, hjemmesider, debatfora og videoklip, er udsagns evnen og -kraften god. Fra kilderne får jeg de informationer, jeg har behov for, det vil sige diskurser, der udtrykker racisme og religion. Samtidig kan jeg lægge stor vægt på informationerne, idet de udtrykker *Klanens* egne holdninger.

I min diskussion af de muligheder der kan ligge til grund for udvikling af religionens betydning for Ku Klux Klan, vil jeg benytte mig af følgende materiale: en artikel af Andrew Selepak og John Sutherland; *The Ku Klux Klan, Conservative Politics and*

Religion: Taking Extremism to the Political Mainstream (2012), Catherine L. Albaneses bog *American Religions and Religion* (1992), en artikel af Vyacheslav Karpov; *Desecularization: A Conceptual Framework* (2010) og Furseth og Repstads fremstilling af deprivationsteori (*Religions sociologi. En introduktion*, 2007).

I artiklen af Selepak og Sutherland beskrives en undersøgelse, de har foretaget. Undersøgelsen omhandler, hvordan en Ku Klux Klan gruppes holdninger stemmer overens med individers, der har konservative politiske og kristne holdninger. Yderligere undersøger de, hvordan *Klanen* gør sine holdninger mere mainstream. Jeg finder, at Selepak og Sutherland har nogle gode overvejelser omkring, hvordan Ku Klux Klan anvender religion i det 21. årh., hvorfor jeg medtager denne artikel i min diskussion.

Albaneses bog omhandler religionens historie og udvikling i USA. Jeg har valgt at medtage denne bog, fordi jeg mener, at det er relevant at holde hendes undersøgelse op imod min egen undersøgelse, for derved at se om der kan være lighedstræk med den udvikling *Klanen* har gennemgået ud fra deres anvendelse af religion og den generelle religiøse udvikling i USA. Jeg anvender ikke kun Albanese i min diskussion, men også til at understrege, at nogle af *Klanens* diskurser igennem tiderne har lignet det amerikanske samfunds generelle holdninger.

I min diskussion vil jeg også anvende den deprivationsteori, som Furseth og Repstad fremstiller i *Religions sociologi. En introduktion*. Denne har jeg valgt at anvende, fordi de medtager mange former for deprivationer, hvorved jeg bedst kan vurdere, hvilke der kan være en mulighed, når det gælder Ku Klux Klan. Desuden omfatter deres afsnit om deprivationsteori også kritik af denne. Denne kritik er også interessant i forhold til Ku Klux Klan, hvilket er endnu en grund til, at jeg netop har valgt denne fremstilling af teorien. At jeg vælger at medtage deprivationsteori skyldes, at Ku Klux Klans medlemmer i dag hovedsageligt kommer fra den fattige del af befolkningen, hvilket vil blive vist i afsnit 5.1. Derfor mener jeg, at deprivationsteorien er en mulighed der skal overvejes.

Karpovs artikel *Desecularization: A Conceptual Framework* har jeg valgt, fordi han belyser sekulariseringsbegrebet på baggrund af mange anerkendte forskeres ideer. Han definerer ikke kun begrebet, men fastlægger også dets delprocessor, sociale påvirkning og dets aktører. Jeg mener, at desekulariseringsteorien ikke må overses som en mulig årsag til den rolle, religion er begyndt at spille i Ku Klux Klans identitet i det 21. årh.

Efter denne gennemgang af de kilder, teorier og metoder jeg anvender, vil jeg nu vende mig mod min redegørelse af Ku Klux Klans historie i perioderne 1865/66-1871, 1915-1925 og 1954-1965.

3. Redegørelse og analyse af Ku Klux Klan i det 19. og 20. årh.

3.1 Redegørelse af Ku Klux Klans historie

3.1.1 Efter den amerikanske borgerkrig

Oprindelsen til Ku Klux Klan fandt sted i byen Pulaski, Tennessee, da seks unge krigsveteraner ønskede at gøre noget mod den rastløshed, de alle følte på grund af manglen på arbejde og den generelle kedsomhed, der var opstået efter borgerkrigen, der havde været fyldt med spændende militære optrin. Ifølge Wade kunne de seks oprindelige grundlæggere af *Klanen* ikke præcis huske, hvornår den blev oprettet, men det siges at have været mellem julen i 1865 og juni 1866. De seks grundlæggere besluttede at skabe en form for klub. Tre af dem skulle finde på et navn, mens de andre tre skulle udarbejde et regelsæt for klubben. Ved det næste møde var de tre, der skulle finde på et navn, kun kommet op med 'the cirkel'. For at give navnet mere gennemslagskraft, blev det græske ord for cirkel, *kuklos*, foreslået, hvilket medførte forslaget om at kalde klubben for kuklux, så ingen kunne forstå, hvad det betød. Fordi alle medlemmerne var af Skotsk-irsk afstamning, hvilket de, ligesom resten af Pulaskis indbyggere, var stolte af, foresloges det at tilføje ordet 'klan' til navnet (Wade 1998, 31ff). Således fik gruppen navnet Ku Klux Klan.

For de seks grundlæggere lød navnet, som når knogler rasler sammen, hvorfor de fandt på at klæde sig ud som spøgelse ved at dække sig til med lagner og tage pudebetræk over deres hoveder. Herefter red de hylende gennem byen, både til deres egen og de lokales fornøjelse (Ibid., 33).

Udbredelsen af Ku Klux Klan fandt ikke kun sted i amtet, men også i andre amter, hvor unge mænd, efter at have spurgt Pulaski gruppen om lov, oprettede uafhængige grupper. Det varede dog kun et par måneder, før der skete en drejning i *Klanens* udvikling, idet medlemmerne begyndte at vende deres morsomheder mod de befriede slaver. *Klanen* dræbte endnu ikke afroamerikanere, men deres morsomheder handlede om at skræmme dem, hvilket de gjorde ved at udgive sig for at være spøgelserne af afdøde konføderalister. Wade forklarer, at dette skyldtes den udbredte opfattelse af, at de hvide var afroamerikanerne mentalt overlegne (Ibid., 35f).

3. Redegørelse og analyse af Ku Klux Klan i det 19. og 20. årh.

Fra slutningen af 1866 begyndte Ku Klux Klan i Tennessee at udvikle en hårdere opførsel overfor afroamerikanerne. Om natten tog klanmedlemmerne til afroamerikanernes hytter, hvor de stjal våben eller opløste bønnemøder og sociale sammenkomster. Wade forklarer, at grunden til denne ændrede opførsel kan bunde i, at mange hvide var begyndt at frygte, at deres liv ville komme til at bestå af en uendelig række af slave oprør, hvilket skyldtes, at nogle oprør allerede havde fundet sted i Memphis og New Orleans. En anden grund kan ifølge Wade være den beruselse, som *Klanen* oplevede på grund af den magt, de fik gennem anvendelsen af deres 'uniformer', deres skuespil og deres ry i offentligheden. Det er heller ikke usandsynligt, at *Klanen* har følt, at denne magt skulle bruges til et større formål end bare at skræmme folk. En tredje mulig forklaring, som Wade giver, er, at eksisterende grupper og patruljer enten søgte om medlemskab i Ku Klux Klan, eller at de simpelthen tog *Klanens* metoder og uniformer til sig. Fordi der netop var så mange, der udgav sig for at være medlemmer af *Klanen*, besluttede Pulaski gruppen at indkalde de ægte klanmedlemmer til et møde for at få større kontrol og en ny organisering (Ibid., 37f).

Ved mødet blev der indført et militær hierarki fra amtsledere til overkommandøren. Øverst stod nu *The Grand Wizard*. Herunder stod dem, der styrede staterne i *Klanens Usynlige Imperium, the Grand Dragon*. Den strenge organisation, der nu blev indført, blev ifølge Wade indført for at gå imod den radikale rekonstruktion, der fandt sted på det tidspunkt. Mødet blev nemlig afholdt kort tid efter, den første rekonstruktionslov var blevet indført (Ibid., 38)³.

Nogle uger efter mødet blev *Grand Wizard* embedet tilbudt Nathan Bedford Forrest. Forrest var tidligere slavehandler og havde under krigen været generalløjtnant for konføderationen. Efter krigen var han blevet forsikringsrepræsentant og jernbane entreprenør. Forrest havde kontakter og forbindelser, der gjorde ham i stand til at fuldføre en af *Grand Wizards* vigtigste og mest formelle pligter, nemlig udbredelsen af *Klanen* overalt i Syden. Derfor mener Wade også, at det var klogt at vælge Forrest til embedet (Ibid., 40f).

Efter guvernørvalget i Tennessee i August 1867 (<http://historyengine.richmond.edu/episodes/view/1078>), hvor Ku Klux Klan vandt en

³ Grundet specialets omfang er det desværre ikke muligt til at komme ind på rekonstruktionen. For information om denne se eventuelt *Reconstruction: After the Civil War* af John Hope Franklin, 1963, 3. udgave, University of Chicago Press.

stor sejr, tog *Klanen* en ny retning. De begyndte at angribe en række afroamerikanske medlemmer af Unions Forbundet (Union League), hvide skolelærere ved afroamerikanske skoler og andre af de såkaldte *carpetbaggers*⁴. Ku Klux Klan begyndte efterhånden at blive opfattet som en selvbestaltende hær, og nogle borgere følte det nødvendigt, at politikere og hæren greb ind, hvorfor de henvendte sig til dem (Wade 1998, 45f). Mens hæren ventede på instruktioner om, hvorvidt de skulle gribe ind i Tennessee, begyndte *Klanen* i juni, som forberedelse på præsidentvalget i efteråret 1868, at udføre deres terrorregime. Flere fik om natten besøg af *Klanen*, der brød ind i deres huse. Nogle fik pisk, mens andre blev skudt (Ibid., 47; 49). En agent i Winchester påstod, at så mange grove krænkelse havde fundet sted, at '*[...] it is impossible to enumerate them all. The villains seem determined to overawe the country and frighten colored people into implicit obedience to any demand they may make*' (Ibid., 47).

Den spæde begyndelse til *Klanens* død stod de selv for, da Nathan Bedford Forrest den 28. august 1868 gav et interview, hvor han blandt andet fortalte om *Klanens* organisation og dens udbredelse. Med dette interview fik medlemmerne af Kongressen i Washington bekræftet eksistensen af Ku Klux Klan. Hidtil var *Klanen* blot blevet opfattet som et vildt rygte eller en gruppe af drenge, der lavede sjov med afroamerikanerne. Nu blev *Klanen* i stedet betragtet som en modrevolutionær hær, der uden tvivl voksede og udbredtes. En delegation af Generalforsamlingen i Tennessee bad nu Præsident Andrew Johnson om at gøre noget, da tidligere forsøg på at retsforfølge *Klanen* havde fejlet, enten fordi nævningene bestod af klanmedlemmer, eller fordi vidnerne var for bange til at vidne. Johnson beordrede derfor General Thomas til at stille sine tropper til rådighed for de civile autoriteter (Ibid., 50ff).

I November 1868 vandt Ulysses S. Grant Præsidentvalget (http://en.wikipedia.org/wiki/United_States_presidential_election,_1868), og han var fast besluttet på at sikre de sydlige republikaneres sikkerhed ved at bekæmpe Ku Klux Klan. Wade forklarer, at Grants bekæmpelse bestod af en dårlig planlægning og meget lille finansbevilling, hvilket resulterede i, at der blev arresteret og anklaget flere klanmedlemmer, end justitsministeriet kunne rumme. Endelig efter to år blev den 15.

⁴ Folk fra Nordstaterne, der efter borgerkrigen tog til Sydstaterne for at vinde politiske eller finansielle fordele (<http://www.thefreedictionary.com/carpetbagger>).

3. Redegørelse og analyse af Ku Klux Klan i det 19. og 20. årh.

forfatningsændring⁵ stadfæstet den 30. marts 1870⁶. Omkring to måneder senere blev den første forordning vedtaget, som håndhævede denne forfatningsændring. Med forordningen blev magt, bestikkelse eller intimidering forbudt ved indblanding i stemmeafgivning. På grund af denne håndhævningsforordning steg klanvolden en del i Syden omkring valget i 1870. Problemets kerne var, at hele håndhævelsen var placeret i hænderne på den lokale autoritet (Wade 1998, 82f). Det var tydeligt for Kongressen, da den samledes efter valget, at mere skulle gøres, før borgerrettighederne i den 15. forfatningsændring var sikret. Derfor blev en anden håndhævningsforordning godkendt, samtidig med at en undersøgelse af krænkelsen af borgerrettigheder i North Carolina blev sat i gang (Ibid., 85). Men inden resultatet forelå, blev et medlem af kongressen, Benjamin Franklin Butler, så utålmodig, at han lavede et udkast til en tredje håndhævningsforordning kaldet *the Ku Klux Act* (Ibid., 86; 88). Lovforslaget blev i en kompromisform forelagt Repræsentanternes hus den 29. marts 1871. Loven gav blandt andet enhver amerikansk statsborger ret til, ved en føderal domstol, at sagsøge de personer, som havde frataget ham sine rettigheder eller privilegier. I lovens anden sektion skabtes en ny ulovlighed, nemlig for to eller flere personer at konspirere eller at gå i forklædning med det formål at frarøve andre retten til at stemme eller vidne. Yderligere fik præsidenten med loven også ret til at anvende militæret til at slå ned på enhver offentlig forstyrrelse, som frarøvede borgere deres konstitutionelle rettigheder. Præsidenten fik også ret til at suspendere *Habeas Corpus* autoriteten⁷, når det blev vurderet at være det bedste for den offentlige sikkerhed. Lovens femte og sjette sektion tvang nævninge til at aflægge ed på, at de ikke på nogen måde stod i et afhængighedsforhold til Ku Klux Klan. Desuden blev borgere med forhåndskendskab til klanvold også gjort ansvarlige for et offers lidelser, som de kunne have forhindret (Ibid., 90).

⁵ Tilsagnet om at de tidligere slaver ikke ville blive nægtet stemmeretten på baggrund af race, farve eller tidligere slavetilstand (Kirk 2013, 8).

⁶ På grund af omstrukturering af de sociale og politiske forhold i Syden blev hele spørgsmålet om afroamerikanernes stemmeret overladt til de enkelte Sydstater, der fra 1877 og en del år frem fratog afroamerikanerne stemmeretten (http://www.denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/USA_og_Nordamerika/USA_generelt/USA_(Historie)). Også på grund af det amerikanske valgsystem, der forudsætter registrering af vælgere, blev afroamerikanerne, når de ville registreres, udsat for diskrimination. Derfor havde denne del af befolkningen reelt set ikke nogen politisk magt (http://da.wikipedia.org/wiki/Borgerrettighedsbev%C3%A6gelsen) før 1965, hvor stemmeretsloven blev vedtaget. Denne forbød diskrimination ved afstemning (Kirk 2013, 97).

⁷ Det vil sige en anholdt persons ret til at blive fremstillet for en dommer (http://www.merriam-webster.com/dictionary/habeas+corpus).

Inden vedtagelsen af *Ku Klux loven* sendte præsident Grant den 8. marts 1871, efter forespørgsel fra Guvernør Scott, tolv tropper til South Carolina for at bekæmpe *Klanen*. På dette tidspunkt var den generelle holdning stadig, at Ku Klux Klan var opdigtet (Ibid., 94). Det viste sig dog, at 2/3 af befolkningen i amtet York var mere eller mindre involveret i Ku Klux Klan, og at deres kriminalitet var blandt den værste i hele landet. Men Major Lewis Merrill, der var blevet sendt til South Carolina, havde begrænset magt ligesom resten af militæret. Han kunne kun give beskyttelse og husly til *Klanens* ofre, for ansvaret for at arrestere lå hos de lokale autoriteter (Ibid., 95). Merrill begyndte at indsamle sager om *Klanen* i York amt. Hans informanter var lokale afroamerikanere, der fortalte ham alt, hvad de vidste om klanaktiviteter, medlemmer og forbindelser mellem *Det Usynlige Imperium* og det respektable hvide samfund. Merrill sendte en lang rapport til General Terry i Louisville den 9. juni 1871 (Ibid., 96). Om *Klanens* motiver skrev Merrill: '*Beyond doubt the object of the organization in this vicinity is to terrify the negroes into obeying the whites in voting or to compel them to stay away from the polls*' (Ibid., 97). Guvernør Scott og major Merrill holdt kontakt til hinanden, og Scott lavede et sammendrag af Merrills informationer om *Klanens* kriminalitet, der blev sendt til Præsident Grant den 31. August. Yderligere skrev Scott, at disse informationer retfærdiggjorde udførelsen af *Ku Klux lovens* fulde styrke på klanmedlemmerne i South Carolina. Den efterfølgende dag mødtes Grant med sit kabinet og diskuterede fornuften i at suspendere *Habeas Corpus* loven. Da Grant ville være sikker på, at suspensionen af denne var retfærdiggjort, sendte han justitsminister Akerman til North og South Carolina for at bekræfte situationens alvor. Akerman tilbragte flere dage med at studere Merrills rapporter og telegraferede den 12. oktober til Det Hvide Hus med beskeden om, at regeringen havde en stærk sag i South Carolina. Den 17. oktober blev *Habeas Corpus* loven suspenderet i South Carolina. Hermed afløstes den lokale autoritet af militæret (Ibid., 99f).

Medlemmer af Ku Klux Klan begyndte nu at fylde i fængslerne. Efterhånden begyndte de også at tilstå, da de fandt ud af, at deres sædvanlige tricks ikke fik dem ud af fængslet. I begyndelsen var det kun de små i hierarkiet, der tilstod, men efterhånden begyndte også mændene højere oppe i hierarkiet at give efter. De klanmedlemmer, der ikke blev fanget, flygtede ud af staten. Allerede to måneder efter suspenderingen af *Habeas Corpus* var næsten 800 klanmedlemmer fra South Carolina flygtet, arresteret

og prøveløsladt, eller fængslet. De fængslede retssager begyndte i november, og blev tæt fulgt af pressen, hvilket fik en ødelæggende virkning på Ku Klux Klan nationalt set (Ibid., 100ff).

I slutningen af 1871 havde de handlinger, som Grant-administrationen havde udført i South Carolina, opløst *Klanen* i denne stat. Det slag, som *Klanen* havde fået i South Carolina, gav også et slag til Ku Klux Klan alle andre steder. Konservative i Syden begyndte at betragte *Klanen* som en belastning. Faktisk frygtede alle hvide sydstatsmiddelklassefolk for, at konføderale soldater, bevæbnet med gevær og bajonetter, ville trænge ind i Syden og indføre militær undtagelsestilstand. Også de aviser, som tidligere havde forsvaret *Klanen*, begyndte nu at fordømme den (Ibid., 102). Selv om *Klanen* døde herefter, skulle den alligevel blive genoplivet.

3.1.2 Under den store immigration til Amerika

Det første spadestik til *Klanens* genfødsel blev allerede taget i 1905, da romanen *The Clansman. An Historical Romance of the Ku Klux Klan*, skrevet af Thomas Dixon jr., blev udgivet. Bogen blev umådelig populær og blev også lavet til en film, der fik titlen *The Birth of a Nation* (Chalmers 1991, 24ff; Wade 1998, 122), som havde premiere den 8. januar 1915 (Wade 1998, 119). På få måneder formåede filmen at forene alle hvide amerikanere i troen på en fortid, der aldrig havde fundet sted. Mange af de sociale grupper, hemmelige ordener og klubber, der fandtes rundt om i USA, begyndte at tænke, at det var en god ide at genoplive Ku Klux Klan. En af disse var den alkoholiske prædikant William Joseph Simmons (Ibid., 139f). Et stykke tid efter at *The Birth of a Nation* havde haft premiere, kom Simmons ud for en ulykke, der gjorde ham sengeliggende i tre måneder. I denne periode begyndte han at drømme om det ultimative broderskab. Han tegnede tegninger af klanmedlemmer, han anskaffede sig den første Ku Klux Klan generations forskrifter og udarbejdede nogle udvidede ritualer og embedes hierarkier (Ibid., 142). Men det var først efter Leo Frank mordsagen, at håbene om *Klanens* genfødsel blev virkelighed. Leo Frank, der var jøde, blev arresteret, anklaget og dømt for mordet på den 14 årige Mary Phagan, der arbejdede i Franks firma. Beviserne imod Frank var partiske og uensartede, og flere borgerrettighedsgrupper fordømte uretfærdigheden ved Franks dødsdom, hvorfor hans dom blev omstødt til fængsel på livstid. Dette huede ikke borgerne i Georgia (hvor mordet havde fundet sted), og flere mænd samlede sig ved Mary Phagans grav og besluttede at hævne pigens død. Den 16. August 1915 blev Frank kidnappet fra

fængslet og hængt af en lynchning gruppe. Gruppen kaldte sig selv *the Knights of Mary Phagan*, og præcis to måneder efter lynchningen besteg de Stone Mountain og satte ild til et meget stort kors. Både lynchningen og afbrændingen af korset blev billigt af Georgias indbyggere. Dette fik Simmons til at handle, han samlede nogle mænd, og de underskrev den 26. oktober 1915 en ansøgning til Staten Georgia om at godkende *the Knights of the Ku Klux Klan* som en ren menneskekærlig og filantropisk broderlig orden. Simmons udpegede sig selv til *Imperial Wizard*, og på taksgiving aftenen brændte gruppen endnu et kors af på Stone mountain (Ibid., 143ff).

Således genopstod Ku Klux Klan, der begyndte som en gruppe med fokus på religion. Wade forklarer, at Simmons, som var tidligere prædikant, med en tro på *Klanens* 'mystiske' spiritualitet, havde et stort ønske om at tilskynde en fornyet interesse for religion og kirken. *Klanens* eder, *Kloranen*, bestod af prædikener og salmer, og ceremonierne var grundlæggende religiøse riter. Faktisk mente sociologen John Mecklin, efter en analyse af *Klanen* i 1924, at 'A Fundamentalist would certainly find himself thoroughly at home in the atmosphere of the Klan ceremonies' (Ibid., 169).

I forlængelse af deres fokus på religion, var moral også et vigtigt begreb for *Klanen* under Simmons. De formelle normer og grundlæggende værdier i de amerikanske landsbyer var dem, der blev prædikeret i de protestantiske kirker, hvorfor *Klanen* modsatte sig den hurtige nedbrydning af det amerikanske kerneland, det vil sige i små kristne byer (Chalmers 1991, 113f). *Klanen* var blandt andet modstandere af stoffer, smugleri, svindel, natklubber, overtrædelse af søndagens helligholdelse, uretfærdige virksomhedsbeskæftigelser, ægteskabelige uhensigtsmæssigheder og skandaløs opførsel. Alt sammen anså de som værende den rigtige bekymring for den, der var 100 procent amerikansk (Ibid., 33).

Klanen blev i løbet af første verdenskrig et stort foretagende, og da Simmons ikke havde evnerne til at styre det, henvendte han sig til *the Southern Publicity Association*, der blev udgjort af Edward Young Clarke og Elizabeth Tyler, som skulle hjælpe med at udbrede Simmons lære (Ibid., 31). Udgifterne for masserekruttering og reklame var store, men syntes at være det hele værd, ligesom de 80 procent som Tyler og Clarke forlangte. Aftalen blev indgået i juni 1920, og Clarke fik ansvaret for rekruttering. *Klanens* nyhedsværdi viste sig større, end de havde drømt, og *Klanen* klarede sig bedre (Ibid., 32). Clarke ansatte såkaldte *Kleagles*, som skulle sælge klanmedlemsskaber for

ti dollar stykket. Disse *Kleagles* skulle 'sælge' *Klanen* på en måde, så den mest appellerede til samfundet således, at hvis et samfund frygtede fagforeninger, så blev *Klanens* holdning udlagt som imod fremmedinspirerede arbejdsstrejker (Wade 1998, 155).

Efter 15 måneder havde Clarke og Tyler fået endnu 85.000 til at slutte sig til *Klanen*. Men problemerne steg også, idet klanvolden steg (Chalmers 1991, 35). Samtidig begyndte flere af klanmedlemmerne at blive utilfredse med Simmons og Clarke, for udover at skyde med retorik og indkassere penge interesserede de sig ikke rigtig for lederskabet af *Klanen*. Flere ønskede også, at *Klanen* skulle involvere sig i politik. En lille gruppe begyndte at tænke på at fjerne Simmons fra embedet. I spidsen for denne gruppe stod tandlægen Hiram Wesley Evans, der var mere interesseret i *Klanen* som en politisk organisation end som en religiøs. Efter en periode, hvor han besad embedet som *Great Titan*⁸ af den anden provins i Texas, overtalte han Simmons til at udnævne sig til national sekretær, hvor han fik ansvaret for 13 stater. Et andet klanmedlem, der ønskede, at *Klanen* tog en mere politisk retning, var David Curtis Stephenson, der havde tabt sit første forsøg på at få et offentligt embede, da han stillede op til primærvalget i Indiana. Sammen besluttede Evans og Stephenson sig for at fjerne Simmons fra posten som *Imperial Wizard* (Wade 1998, 186f).

Evans havde allerede sørget for, at Simmons tog en ferie, og i denne periode blev Clarke indsat som midlertidig *Wizard*. Yderligere fik Evans igennem, at der skulle afholdes en såkaldt *Klonvokation*, en national klankongres. Denne blev afholdt i thanksgiving ugen i 1922. Her fik Simmons at vide af blandt andre Stephenson, at hvis han genopstillede til *Imperial Wizard* embedet, ville en gruppe rebeller afskedige ham, og det hele ville ende med blodsudgydelse. Af frygt herfor tilkendegav Simmons sin villighed til at lade Evans stille op. Evans blev valgt til *Imperial Wizard* (Ibid., 187ff).

Evans erstattede *Klanens* religiøse vinkel med en hyper patriotisme, militant nativisme og politisk aktivisme. Klanvold var dog stadig et stort problem, men i stedet for at afvise klanvold, som Simmons havde gjort, gjorde Evans en indsats for at begrænse den. Dette gjorde han ved at beordre, at alle regalier skulle opbevares hos en ansvarlig officer frem for hjemme hos de enkelte klanmedlemmer. Evans opfattede egentlig ikke volden som ondsindet, men han mente ikke, at den var politisk, hvorfor

⁸ Dem der havde ansvaret for kongresdistrikterne (Wade 1998, 38).

han i stedet opfordrede klanmedlemmerne til at sende breve til kongresmedlemmerne og senatorerne, hvor de krævede immigrationsrestriktioner (Ibid., 193ff).

Med sine opfordringer om at vende opmærksomheden mod politik frem for vold, formåede Evans at mindske klanvolden, og *Det Usynlige Imperium* blev i årene 1923-1925 en vigtig stemme, der fik meget opmærksomhed fra eksperterne. Wade forklarer, at det ikke er til at sige noget generelt om *Klanens* politik, idet den blev grundlagt på lokale behov hos de enkelte grupperinger. Men klanmedlemmer vandt valg rundt omkring i landet, ligesom de også var medvirkende til at få 16 mænd ind i det Amerikanske Senat, de fik valgt elleve guvernører og et ukendt antal kongresmedlemmer (Ibid., 196).

Klanens største politiske styrke kom på den demokratiske konvention ved valget i 1924. Her besluttede *Klanen* at støtte William Gibbs McAdoo, der ikke var fuldstændig enig med *Klanens* principper. Alternativet havde været den katolske Al Smith, der kom fra 'Jew York'. På konventionens femte dag var der et mindre punkt på dagsordenen, der omhandlede fordømmelsen af Ku Klux Klan. Konventionen blev delt i to, nemlig katolikkerne, der støttede Al Smith, og *Klanen* der støttede McAdoo. Spørgsmålet om, hvorvidt *Klanen* skulle fordømmes, fortsatte ind i præsidentkampagnen (Ibid., 197ff).

Efterhånden var *Klanen* begyndt at ødelægge sig selv. Dette skyldtes for det første, at der var alt for mange, der tjente for mange penge i forhold til, at *Klanen* var en godgørende, ikke-udbyttegivende organisation. For det andet var der alt for meget umoralsk i denne organisation, som ellers skulle være en forsvarer af moralen (Chalmers 1991, 108). Deres terroristiske tendenser i dette forsvar skabte væmmelse. Desuden var *Klanens* ledere irrationelle og diktatoriske, og samtidig var programmet uinspirerende (Ibid., 296f). Også kampen om magten mellem Simmons og Evans havde haft ødelæggende konsekvenser for *Klanen*, idet mange klanmedlemmer var blevet modløse, og sammen med de andre ting havde dette skisma også svækket *Klanens* omdømme og magt i samfundet (Ibid., 108). Derfor er det ifølge Chalmers *Klanens* egen skyld, at de fejlede (Ibid., 299). Udover at den anden Ku Klux Klan generation ødelagde sig selv, var en anden årsag til deres nedgang, at de ting, *Klanen* frygtede, forsvandt. Der var ingen oprør fra afroamerikanerne, dørene var blevet lukket for immigranterne, og bolsjevikkerne havde travlt med indre kampe (Ibid., 292).

I 1926 faldt antallet af klanmedlemmer fra hele 350.000 til 15.000 (Wade 1998, 245), men *Klanen* forsvandt ikke helt. I løbet af 1940'erne og 50'erne fungerede Ku Klux Klan hovedsageligt som en status organisation for dens medlemmer, på trods af dens snak om modstand indenfor integrationsområdet (Chalmers 1991, 370). Ku Klux Klan fik en genopblomstring i 1950'erne og 60'erne, hvilket hovedsageligt skyldtes den afroamerikanske borgerrettighedsbevægelse.

3.1.3. Under den afroamerikanske borgerrettighedsbevægelse

Den afroamerikanske borgerrettighedsbevægelse spillede en vigtig rolle i genopblomstringen af den tredje Ku Klux Klan generation. Siden 1860'erne var der mange ting, der havde været med til at ændre afroamerikanernes generelle position. Her kan blandt andet nævnes reaktionen mod nazismen, udviklingen af de nye videnskaber som etnologi og antropologi, den øgede nationale velstand, den afroamerikanske urbane migration og stigende standarder i afroamerikanernes liv. Lige så vigtig var også deres krav om at få del i de materielle goder, der kendetegnede det amerikanske liv sammen med krav om at deltage som ligeværdige i den herskende del af samfundet (Ibid., 386). I løbet af 1960'erne fik afroamerikanerne endelig adgang til universiteterne i nogle Sydstater. Antallet af afroamerikanere, der lod sig registrere som stemmeberettigede, steg, og afroamerikanske demonstrationer satte pres på de raceadskilte offentlige faciliteter og livet i Syden. Alt dette gav *Klanen* en mulighed for at spille en aktiv rolle og at forøge deres medlemstal (Ibid., 370).

1950'ernes og 60'ernes borgerrettighedsbevægelse udgjorde egentlig blot en særskilt fase i en meget lang og igangværende kamp for afroamerikanernes frihed og rettigheder. Hovedpunkterne for bevægelsen omhandlede den 13., 14.⁹ og 15. forfatningsændring (Kirk 2013, 8). Når man taler om 1950'ernes og 60'ernes borgerrettighedsbevægelse, kan man ikke komme uden om Martin Luther King jr., hvis taler både afspejler en ikke-voldspolitik og den væsentlige rolle, som religion spillede for bevægelsen. *Loving your enemies* er en tale, fremført af King i 1957 i Dexter Avenue Baptist Church i Montgomery, Alabama. Talen handler, som titlen lyder, om at elske sine fjender og om ikke-vold. Om vold siger King, at det '*[...] creates many more social problems than it solves*', og at hvis farvede, både afroamerikanere og andre, bukker under for fristelsen for at bruge vold i deres kamp,

⁹ Omhandlede henholdsvis slaveriets afskaffelse og de frigjorte mænds ret til lige beskyttelse under loven (Kirk 2013, 8).

vil deres vigtigste arv til fremtiden være et endeløst regime af kaos. 'Violence isn't the way', siger King (<http://www.ipoet.com/ARCHIVE/BEYOND/King-Jr/Loving-Your-Enemies.html>). Den vej de i stedet skal vælge '[...] is to organize mass non-violent resistance based on the principle of love [...] Love is the only way. Jesus discovered that' (Ibid.). Her ser vi, at King for at legitimere ikke-voldspolitikken henviser til Jesus. Således anvendes altså religionen til legitimering af Kings holdninger. Religion bliver også anvendt i Kings måske mest kendte tale, *I Have a Dream*, hvor han kræver racemæssig retfærdighed og diskriminationens ophør. Et eksempel på anvendelse af religion er, hvor King siger: '[...] that day when all of God's children, black men and white men, Jews and Gentiles, Protestants and Catholics, will be able to join hands [...]' (<http://www.americanrhetoric.com/speeches/mlkihadream.htm#sthash.kEoppUXQ.dpuf>).

Borgerrettighedsbevægelsen var årsagen til mange af de begivenheder, der fandt sted i løbet af 1950'erne og 60'erne, som fik *Klanen* til igen at blomstre. Den første var, at Højesteret i 1954 afsagde dom mod raceadskillelse i offentlige skoler. Denne domsafsigelse fik Ku Klux Klan, særligt i Syden, til at handle. Antallet af folk, der ønskede at være ledere, steg, og samtidig søgte de støtte hos gamle så vel som nye klanmedlemmer (Chalmers 1991, 343). En anden begivenhed fandt sted i 1957. Her vendte flere mennesker sig til *Klanen*, da det ikke var lykkedes byrådet i Montgomery at slå den afroamerikanske bus boykot ned. Resultatet blev, at *Klanen* det efterfølgende år nåede dets højdepunkt med omkring 40.000 medlemmer fordelt på mindst 27 afdelinger (Wade 1998, 302). Det tredje og sidste element, der satte skub i *Klanens* fremvækst, bestod af en hel række begivenheder for eksempel afroamerikanske demonstrationer, sit-ins og frihedsture, der alle fandt sted i løbet af 1960'erne. Disse var *Klanen* stærke modstandere af. Den trussel, som afroamerikanerne udgjorde herved, medførte, at *Klanen* begyndte at blive billiget i mange lokalsamfund (Chalmers 1991, 366). Gradvist steg således *Klanens* medlemstal, og da den var størst, havde den et medlemstal på omkring 50.000, når alle de forskellige grupperinger blev slået sammen. Men *Klanens* hårde kerne, som bestod af dem, hvis hele liv drejede sig om *Klanen*, talte aldrig mere end ca. 10.000 (Ibid., 387).

I denne tredje periode fandtes der mange forskellige Ku Klux Klan grupperinger, men her vil jeg fokusere på den gruppe, der ifølge Wade var mest organiseret, nemlig

Edwards Klanen. Eldon Lee Edwards var en sprøjtemaler, der i 1953 samlede efterkommerne af de forskellige Ku Klux Klan foreninger i Georgia og kaldte denne nye organisation *U.S. Klans, Knights of the Ku Klux Klan* (Wade 1998, 303ff; Chalmers 1991, 343). Edwards reviderede Simmons originale ritualer, og med hjælp fra sin advokat opnåede han i 1955 en ny vedtægt for *U.S. Klans*. På den måde dannede han en direkte forbindelse mellem sin egen organisation og *Klanen* fra 1920'erne. På grund af denne forbindelse formåede Edwards også at afvise alle andre klangrupperinger som ulovlige og falske (Wade 1998, 304f). I sammenligning med andre klanorganisationer opnåede Edwards *U.S. Klans* et højdepunkt i medlemstallet i begyndelsen af 1958, hvor medlemstallet var på mellem 12 og 15 tusinde (Chalmers 1991, 343).

I foråret 1960 skete der nogle forandringer i *Klanen*, idet man begyndte at gøre en koordineret indsats for at forene de forskellige grupperinger. Dette var der ifølge Wade tre grunde til. For det første havde byrådene fuldstændig fejlet i forhold til afskaffelsen af raceadskillelse, således at de retslige integrationsforhindringer begyndte at smuldre. For det andet begyndte en ny generation af afroamerikanere at blive mere demonstrative i deres krav om borgerrettigheder. For det tredje var 1960 et valgår. Det var det første præsidentvalg efter, at betydningen af højesterets dom i 1954 var gået op for den amerikanske befolkning. Tilmed gik den demokratiske præsidentkandidat, John F. Kennedy, ind for lovpligtig integration. Samtidig billigede han også de afroamerikanske sit-ins (Wade 1998, 305f).

Da Edwards døde i August 1960, blev han efterfulgt af sin protegé Robert Lee Davidson, kaldet 'Wild Bill'. Dette kælenavn havde han fået på grund af sit udseende og ikke sin personlighed. Davidson var alt for nervøs og overspændt, og hans lederskab blev blot en svag kopi af Edwards. På et møde i begyndelsen af 1961 overgav Davidsons næstkommanderende alle legionerne i Georgia til Robert M. Shelton. Shelton var en handlingens mand, der både deltog indenfor og udenfor klanrækkerne. Desuden var han en god organisator, og han havde venner de rigtige steder. Ved denne overdragelse skete der en splittelse, for mens Edwards hustru ikke ville vige fra *U.S. Klanens* ophavsret, begyndte Shelton at benævne hans 'eneste autentiske' organisation *the United Klans of America* (Chalmers 1991, 370). Sheltons gruppe udviklede sig efterhånden til en mere konservativ klanfløj, og selv om

modstanden mod afroamerikanerne ikke var mindre, mindsledes den verbale og fysiske vold (Ibid., 375).

Volden i Syden og modstanden mod den afroamerikanske revolution fik præsidenten til at presse på for at få nye love igennem. I 1964 blev en vedtægt vedtaget, som forbød diskrimination på offentlige steder, og året efter blev også stemmeretsloven vedtaget (Ibid., 391-392). På grund af den udvikling som afroamerikanerne som befolkningsgruppe havde gennemgået og vedtagelser af love, som gav dem ligestilling, var de ikke længere den magtesløse gruppe, de tidligere havde været. Det var denne magtesløshed, der hidtil havde muliggjort *Klanens* magt over dem, men Ku Klux Klans rolle som undertrykkende magt var i slutningen af 1960'erne efterhånden blot blevet til et minde (Ibid., 396).

I de følgende afsnit vil jeg vise, hvordan Ku Klux Klan i deres diskurser anvender racisme til at skabe deres identitet.

3.2 Analyse af Ku Klux Klans diskurs i de tre perioder

3.2.1 Efter den amerikanske borgerkrig

Efter borgerkrigen var der ingen, der oplevede *Klanens* had mere end afroamerikanerne (Wade 1998, 71). Albanese forklarer, at protestanterne, efter slavernes frigivelse, frygtede et ikke-hierarkisk møde med deres tidligere slaver. Og samtidig forsøgte de at opretholde den dominerende kultur med traditioner som raceadskilte samfund og så lidt kontakt som muligt (Albanese 1992, 504). Ifølge Wade var den generelle holdning i Syden, at afroamerikanere var skabninger, der ikke talte for noget, og derfor ville '*... the negro [...] always need the care of someone superior to him [...]*'. Desuden mente man, at '*... the nigger is a no-account creature. All the man are thieves, and all the women are prostitutes. It's their natur' to be that way, and they never'll be no other way*'. I en avis blev der på lignende måde udtalt, at der aldrig mere ville blive plantet afgrøder i Texas '*... for you couldn't expect anything from a race of people who were impossible to govern "except with the whip"*' (Wade 1998, 11). Siden Forfatningen i 1787 var slaverne blevet opfattet som 3/5 af en person, men med den 13. forfatningsændring talte de nu som en hel person (Ibid., 17). Men holdningen var stadig, at '*... the white man's "mental superiority" still made him master*' (Ibid., 36).

I det ovenstående kan jeg se, at nodalpunkterne 'nigger' og 'negro' indgår i forskellige kæder. Begrebet 'negro' indgår i en forskelskæde, hvor de bliver identificeret gennem deres forskel til 'someone superior to him'. 'The nigger' derimod indgår i en ækvivalenskæde, idet alle mændene identificeres med 'thieves', mens alle kvinderne identificeres med 'prostitutes'. Også begrebet 'white man' indgår i en ækvivalenskæde, hvor han beskrives med positive begreber som 'mental superiority' og 'master'. Her kan vi altså tydeligt se et udtryk for racisme.

Et eksempel på biologisk racisme kan findes i selvsamme citat, hvor 'the nigger' identificeres med tyve og prostituerede. Citatet lyder også 'the nigger is a no-account creature' og 'It's their nature' to be that way'. Her udtrykkes det tydeligt, at disse skabninger ikke tæller for noget, og at det er deres natur at være en lavere race. Dermed er der altså et hierarki mellem racerne, der er baseret på biologiske forskelle.

Et eksempel på kulturel racisme kan findes i citatet 'for you couldn't expect anything from a race of people who were impossible to govern "except with the whip"'. Her bliver 'a race of people' sidestillet med 'impossible to govern'. Dette udtrykker, at der er en forskel på, hvad en hvid mand finder, er en rigtig opførsel og det, som en afroamerikansk mand finder, er en rigtig opførsel. Dermed er der tale om kulturelle forskelle.

Citaterne er udtryk for den generelle holdning, der herskede i Sydstaterne i tiden efter den amerikanske borgerkrig, hvorfor man også kan sige, at citaterne repræsenterer en hegemonisk diskurs, fordi de udtrykker en kollektiv mening i Sydstaterne. Men samtidig er holdningen også antagonistisk, fordi diskursen skaber et fjendebillede af den afroamerikanske befolkning. På den måde skabes den hvide races identitet ved, at Ku Klux Klan sætter sig selv i modsætning til afroamerikanerne. Der er altså her tale om identitetsdannelse, igennem det Jenkins kalder ensformighed, fordi den hvide befolkning identificerer sig selv gennem forskellene til den afroamerikanske befolkning. Således anvendes en forskelslogik til at danne en identitet. Men der er også tale om Ku Klux Klans selv billede, i det det drejer sig om egen opfattelse af deres egne forskelle i forhold til 'de andre' (jf. Jenkins' individets selv billede).

Det, der er interessant, er, hvordan Ku Klux Klan senere har identificeret sig selv, og om den kulturelle og biologiske racisme også senere er blevet anvendt i deres diskurser. I det næste vil jeg undersøge, hvordan den anden Ku Klux Klan generation skaber deres identitet gennem deres diskurser.

3.2.2 Under den store immigration til Amerika

Ligesom hos den første Ku Klux Klan generation udgjorde afroamerikanerne også en trussel for den anden generation. Dette skyldtes, at afroamerikanernes ellers stillestående position styrkedes af militærtjenesten, den stigende migration til byerne, optøjer i mange byer, der fandt sted i løbet af den første verdenskrig, og disse optøjer stiger styrke efter krigen (Ibid., 109). Det faktum at afroamerikanerne blev set som en trussel, understreges også i bogen *The Clansman. An Historical Romance of the Ku Klux Klan*, hvor Dixon skriver, at '*The negro is the enemy of his former master and will be for all time*' (Dixon 1905, 207).

Når Dixon skal beskrive udseendet på en afroamerikansk person, sammenligner han ofte med dyr for eksempel: '*He had a short heavy-set neck of the lower order of animals [...] The sinister bead eyes, with brown splotches in their whites, were set wide apart and gleamed apelike under his scant brows [...]*' (Ibid., 216) og '*[...] The animal vivacity of his small eyes [...]*' (Ibid., 249). Dette viser blot, hvordan opfattelsen af afroamerikanernes biologi blev opfattet. Den hvide mand beskrives fuldstændig anderledes hos Dixon. '*He was a handsome figure – tall, slender, straight [...]*' (Ibid., 7), sådan beskrives hovedpersonen. En anden hvid mand beskrives på følgende måde:

'[...] from the crown of his head to the soles of his feet he was physically without blemish. A figure of perfect symmetry and proportion, his dark eyes flashing, his marble forehead crowned with curling black hair, agility and grace stamped on every line of his being – beyond a doubt he was the handsomest man in America'.

(Ibid., 75)

Når det ikke gælder udseendet, beskrives afroamerikanerne som en blanding af dyr og børn. Dixon skriver for eksempel: '*[...] this creature, half child, half animal, the sport of impulse, whim and conceit [...]*' (Ibid., 293). Også 'savages' er et begreb, Dixon anvender i sin beskrivelse af afroamerikanerne. Dixon skriver blandt andet: '*Black hordes of former slaves, with the intelligence of children and the instinct of savages [...]*' (Ibid., 289) og '*[...] he was a born African orator, undoubtedly*

descended from a long line of savage spell-binders [...] (Ibid., 248f). Yderligere beskrives afroamerikanerne som dovne og uduelige (Ibid., 277).

Der er stor forskel på de hvides og afroamerikanernes kultur i Dixons bog. Her beskriver han, hvordan de hvide til et møde sidder i tavshed med '*...]* *their dignity, reserve, and decorum [...]*' (Ibid., 267). Til samme møde opfører afroamerikanerne sig ganske anderledes. Dixon skriver, at '*The ambition of each negro seemed to be to speak at least a half-dozen times on each question, saying the same thing every time*' (Ibid., 266).

Det er tydeligt, at holdningen overfor afroamerikanerne er, at de er en lavere stillet race. '*...]* *a slave deserves to be a slave. The man who is mean enough to wear chains ought to wear them*' (Ibid., 206), skriver Dixon.

Den trussel, som *Klanen* mente, at afroamerikanerne udgjorde, blev holdt stangen, idet antallet af lynchninger forblev højt. Chalmers forklarer, at mænd flere steder greb våben mod deres farvede naboer (Chalmers 1991, 109f). Efterhånden kom der også en større trussel på banen. Fra 1900 til 1920 ankom 14,5 mio. immigranter til USA (i gennemsnit 2000 om dagen), der hovedsageligt var fra det sydlige og østlige Europa. Amerikanerne var bestemt ikke glade for disse tilflyttere, der havde fremmede sprog, skikke og religioner (Wade 1998, 148). På grund af denne immigration og de hårde tider ændrede bekymringen sig efterhånden fra at dreje sig om de hvides herredømme til at omhandle en mere national nativisme (Chalmers 1991, 110).

Ifølge Albanese var der en generel modstand i det amerikanske samfund mod disse immigranter, særligt jøderne og katolikkerne. Hun forklarer, at der både var sociale og økonomiske grunde til modstanden mod katolikkerne. Disse kom hovedsageligt fra Irland, og ved ankomsten til Amerika havde de som regel ikke én øre. Derfor belastede de den sociale forsyning, som både regeringen og private institutioner ydede. Desuden forpestede de byen med deres slumkvarterer, deres mangel på renlighed og alle deres sygdomme, forklarer Albanese (Albanese 1992, 505). Men også religionen spillede en rolle, når det kom til Ku Klux Klans had mod katolikkerne. Wade forklarer, at *Klanens* had mod katolikkerne i første omgang skyldtes, at deres antal og antallet af deres kirker var steget sammen med immigrationen (Wade 1998, 179). Disse '*undesirable immigrants*' (Ibid., 226) udgjorde en trussel, fordi den hierarkiske kontrol i Rom forhindrede deres optagelse i samfundet (Chalmers 1991, 111). Alle katolikker '*...]* *have sworn obedience to the Pope, and the Pope is a Foreigner*' (Wade 1998, 179), og

desuden var klanmedlemmerne overbeviste om, at paven ville overtage landet og gøre det katolsk (Ibid., 180). Da et rygte lød på, at paven var på vej med toget til North Manchester, Indiana fra Chicago, tog klanmedlemmer til stationen for med deres egne hænder at forsvare Amerika (Chalmers 1991, 111), '*[...] for a Klansman is an American and America is his home, But the Priest owes his allegiance to a Dago Pope in Rome*' (Wade 1998, 180). Af Biskop Alma White, der var fundamentalist, feminist og allieret med Ku Klux Klan, blev katolikkerne beskrevet som '*toe kissers*' og '*wafer Worshipers*'. Desuden mente hun, at medmindre USA kæmpede mod Rom, ville alle blive fejret ind i hedendom (Ibid., 181). *Klanen* anvendte også Martin Luthers prædiken imod katolikker i deres retorik. Her blev katolikkerne beskrevet som '*[...] bloodthirsty, unclean, blasphemous whore of the devil*' (Ibid., 182). Særligt i Indiana havde katolikker det hårdt, for her var katolikkerne den største minoritet, og de oplevede, at deres butikker blev boykottet, de blev bortvist fra skoler og afvist fra hospitaler. De fleste holdt en lav profil og undgik at komme i slagsmål, men nogle enkelte kæmpede imod (Ibid., 226f).

Det amerikanske samfunds generelle modstand mod jøderne var ifølge Albanese mere baseret på religion end på sociale og politiske faktorer. Albanese forklarer, at de jødiske immigranter ikke belastede de offentlige velfærdsprogrammer, idet de selv kunne tjene til livets ophold, i de flestes tilfælde som handelsfolk. Hvis individer kom i problemer, henvendte de sig til de jødiske samfund for at få hjælp og støtte. Dog var der et økonomisk problem med jøderne, forklarer Albanese, for den generelle protestantiske holdning var, at der var noget forkert ved rigdom, der var opnået gennem uproduktive penge. Da man ikke kan plante et pengetræ, og penge heller ikke kan anvendes i deres egen form (ligesom for eksempel håndværk), måtte der i følge det protestantiske samfund være noget ondt ved denne form for rigdom (Albanese 1992, 509f).

For den anden Ku Klux Klan generation var hadet mod jøderne baseret på overbevisningen om, at den hårde tid skyldtes de jødiske bankiers manipulation. Desuden var de overbeviste om, at når borgernes forretninger ikke gik godt, var årsagen de jødiske konkurrenter (Chalmers 1991, 110). Jøderne blev kritiseret for at holde deres butikker åbne om søndagen, for denne forretningsetiske forskrift stemte ikke overens med de kristne idealer og principper (Wade 1998, 179). Også krigens økonomiske omkostninger og manglen på fred fik jøderne skylden for. Enten skyldtes

det den jødiske monetære sammensværgelse, ellers var det de påtrængende og stridende jødiske immigranter, der havde bragt deres kommunistiske sammensværgelser med sig fra Østeuropa (Chalmers 1991, 110). Generelt blev jøderne blandt klanmedlemmerne opfattet som '*insoluble and indigestible*' (Wade 1998, 178). Desuden var man overbevist om, at de ville '*strike a deathblow at Christianity*', for de tog Biblen ud af de offentlige skoler (Ibid., 179).

Af det ovenstående kan jeg se, at der er en generel racisme mod minoriteter, særligt afroamerikanerne, katolikkerne og jøderne. Afroamerikanerne beskrives i ækvivalens kæder med begreber som '*half child, half animal*' og '*descended from a long line of savage*'. Her ser vi udtryk for biologisk racisme, idet diskursen omhandler afroamerikanernes afstamning. Men diskursen omhandler også en kulturel racisme, idet der tales om den hvide races og afroamerikanernes forskellige opførsel. Her beskrives de hvide som personer med værdighed, anstændighed og som er reserverede. Her overfor beskrives afroamerikanerne som væsner, der er frembrusende og ikke forstår at begrænse sig. Hermed anvendes forskelslogikken til at identificere Ku Klux Klan som noget forskelligt fra afroamerikanerne, det vil sige, at der er tale om identitet gennem ensformighed (jf. Jenkins).

'Katolik' er et nodalpunkt, der indgår i en ækvivalens kæde med både '*undesirable immigrants*' og '*whore of the devil*'. I diskurserne om katolikker er der både udtryk for kulturel racisme og religiøse elementer. Den kulturelle racisme bygger på katolikkernes anderledes kultur, hvilket man for eksempel kan se i udsagn som '*the pope is a foreigner*' og '*a Dago Pope in Rome*'. Et par eksempler på religiøse elementer i diskursen er '*wafer worshippers*' og '*toe kissers*', hvor der henholdsvis henvises til den forskellige opfattelse af oblaten under nadveren (jf. transsubstantiation) og til anerkendelsen af Pavens autoritet ved at kysse hans fødder.

Nodalpunktet 'jøde' indgår i en ækvivalens kæde med begreberne '*insoluble*' og '*indigestible*', altså at de ikke på nogen måde kan nedbrydes. Derfor blev de også opfattet som en trussel, særligt når man tænker på, at *Klanan* var overbevist om, at jøderne ville sørge for kristendommens ophør. Derfor er der også et religiøst element i denne diskurs, idet der tales om '*a deathblow at Christianity*'. Generelt bunder hadet mod jøderne i deres anderledes religiøse kultur.

Klanmedlemmerne anvender forskelslogikken til at modsætte sig selv både med katolikkerne og afroamerikanerne. I samme sætning, som de taler om '*a Dago pope in*

Rome', siger de nemlig om sig selv, at 'a Klansman is an American and America is his home'. På den måde gør de sig selv til noget andet end katolikkerne, og de identificerer således sig selv gennem deres forskelle til katolikkerne. Det samme gør de i forhold til afroamerikanerne, hvor de beskriver sig selv med ækvivalenskæder, som 'without blemish', 'perfect symetri and proportion' og 'agility and grace'. Disse beskrivelser bliver samtidig sat i modsætning til beskrivelser af afroamerikanerne som 'a short heavy-set neck of the lower order of animals', 'apelike' og 'The animal vivacity'. Igen ser vi, at Klanen således anvender forskelslogikken til at identificere sig selv gennem de forskelle, de har til andre. I forhold til katolikkerne kan man tale om en kulturel forskelslogik, mens man i forhold til afroamerikanerne både kan tale om en biologisk og kulturel forskelslogik. Ligesom hos den første generation kan jeg se, at der er tale om identitet gennem det, Jenkins kalder ensformighed og Ku Klux Klans selvbillede (jf. individets selvbillede).

Jeg vil nu undersøge, om de samme træk kan findes i diskurserne hos den tredje Ku Klux Klan generation.

3.2.3 Under den afroamerikanske borgerrettighedsbevægelse

Ligesom for den anden Ku Klux Klan generation var antisemitisme også et vigtigt tema for den tredje generation. Teorien om den jødiske konspiration gav ifølge *Klanen* en forklaring på alle de bekymringer, de havde, hvilket var frygten for raceblanding, den finansielle og sociale usikkerhed og frygten for de fremmede. I deres propaganda mod jøderne anvendte *Klanen* litteratur, der var blevet udgivet af professionelle antisemitister og andre propagandister, og *Klanen* antog snart disse ord som deres egne (Chalmers 1991, 351f). I denne propaganda blev integration fordømt som '*Communist-Jewish conspiracy plotting to overthrow white-Christian mankind*' (Ibid., 352), samtidig med at bombningen af templer og synagoger blev beskrevet som jødernes egne forsøg på at opnå sympati. Hvis klanmedlemmer blev arresteret, var de uden tvivl ofre for jødisk forfølgelse. Faktisk var det jøderne, der ifølge *Klanen* var skyld i hele verdens problemer (Ibid., 352).

Som beskrevet i afsnit 3.1.3, var det afroamerikanerne, der udgjorde den største trussel for den tredje Ku Klux Klan generation. Afroamerikanerne ønskede modsat *Klanen* ligestilling, hvilket betød et samfund med raceblanding. Dette forsøgte de at få gennemført ved hjælp af demonstrationer, sit-ins med mere. Desuden udgjorde de også en økonomisk trussel for klanmedlemmerne, idet klanmedlemmerne ofte var ufaglærte,

mekanikere eller industriarbejdere, og derfor kæmpede de med afroamerikanerne om arbejdspladserne (Ibid., 354). Om Afroamerikanerne blev det sagt, at de var '[...] *semi-savages not far removed from cannibalism*' (Wade 1998, 317).

En tredje gruppe, som udgjorde et problem for *Klanen*, var katolikkerne. *Klanen* havde siden 1920'erne svoret at beskytte USA mod den katolske omstyrning, men her opstod der et stort problem for *Klanen*. Dette fordi de nogle gange var nødt til at samarbejde med katolikkerne. Den gamle spanske by St. Augustine tillod, på grund af sin symbolske integration i skoler, offentlige og forretningsmæssige institutioner, politiske liv og kommunal beskæftigelse, en større grad af raceblanding end mange andre af de Sydlige byer. Selvom den hvide befolkning nægtede at mødes med de afroamerikanske ledere, mente disse stadig, at byen kunne nå endnu længere med sin integration. Derfor udgjorde den afroamerikanske borgerrettighedsbevægelse en endnu større trussel end katolikkerne. Faktisk var truslen så stor, at nogle klanmedlemmer slog sig sammen med nogle unge katolikker fra byen (Chalmers 1991, 377f).

Af det ovenstående kan jeg se, at der ligesom i hos den anden generation er fokus på racisme overfor minoriteter, særligt afroamerikanerne og jøderne. Af den tredje Ku Klux Klan generation fik jøderne skylden for hele verdens problemer. Nodalpunktet 'jøde' indgår i en negativ ækvivalenskæde med begreberne 'communist conspiracy'. Her identificeres jøderne med det, som den amerikanske befolkning under den kolde krig frygtede allermost, nemlig kommunisterne. Dermed gøres jøderne til fjenden ved at anvende den hegemoniske amerikanske diskurs om kommunister.

Det største problem for *Klanen* blev udgjort af afroamerikanerne, der blandt andet gennem demonstrationer formåede at opnå ligestilling, hvilket *Klanen* var stærkt imod. Nodalpunktet 'afroamerikaner' indgår i diskursen i ækvivalenskæde med begreber som 'semi-savages' og 'cannibalism', hvorfor de således fremstilles negativt. I denne diskurs er der mere tale om en kulturel end en biologisk racisme, idet 'savages' og 'cannibalism' henviser til kulturelle måder at opføre sig på, fremfor den måde man er skabt på. Her anvendes Jenkins' ensformighed og individets selvbillede til at identificere *Klanen* ud fra det, de ikke er, hvilket vil sige ud fra deres forskelle til jøder og afroamerikanere.

Forholdet til katolikkerne var også et problem for *Klanen*, idet den var nødt til at samarbejde med disse, der ellers altid havde været deres fjender. Dermed gendefinerede Ku Klux klan altså deres egen identitet, hvilket Jenkins også siger, at

man gør gennem hele livet. Den tredje Ku Klux Klan generation var nødt til at samarbejde med katolikkerne for at bekæmpe den endnu større trussel, som afroamerikanerne udgjorde. Herved ser vi altså, at *Klanen* simpelthen udvikler sig til at være en generel kristen organisation, fremfor som tidligere en udelukkende protestantisk organisation, hvorved der også sker et skifte i deres identitet.

3.3 Ku Klux Klan i det 19. og 20. årh.

Ud fra redegørelsen og mine analyser kan den første Ku Klux Klan generation, der blev grundlagt i midten af det 19. årh., karakteriseres som en social og politisk organisation. Denne første generation har, som vist i afsnit 3.1.1, fokus på den afroamerikanske befolkning, som de var meget bange for skulle få magt for eksempel gennem oprør. *Klanen* bruger i flere sammenhænge vold for at holde den afroamerikanske befolkning nede, enten ved at piske dem eller helt at slå dem ihjel. Efter at afroamerikanerne får stemmeret d. 30. marts 1870, handler det for Ku Klux Klan om, at få afroamerikanerne til at stemme det, som *Klanen* ønsker, eller helt at afholde dem fra at anvende deres rettighed. Den første Ku Klux Klan generation har således fokus på de sociale og politiske problemer, som slavernes frigivelse ifølge dem havde medført. Udover at være en social og politisk organisation, må den første Ku Klux Klan generation også karakteriseres som anti-afroamerikansk, idet racisme mod afroamerikanerne spiller en stor rolle i deres diskurs i denne periode. Gennem disse diskurser skaber den første en identitet ved at trække på de forskelle, der er mellem afroamerikanerne og den hvide race (jf. forskelslogik og Jenkins' ensformighed). I denne periode bliver der ikke udtrykt nogen religionselementer i deres diskurs. Dette kan enten skyldes, at religion simpelthen ikke har nogen betydning for den første Ku Klux Klan generation, eller at *Klanen* ikke selv har haft indflydelse på den måde, de er blevet fremstillet på i offentligheden (Selepak og Sutherland 2012, 75), hvorfor der ikke er blevet lagt vægt på de religiøse elementer i den måde, de er blevet fremstillet på. Medlemmerne af denne første generation kommer fra alle samfundsklasser, også de bedre stillede, selv om disse ifølge Wade påtager sig en mere støttende rolle, specielt når deres klangruppering bliver mere voldelig (Wade 1998, 57). Derved har der altså været indflydelsesrige medlemmer, hvorfor det er mere oplagt, at religionens rolle har været mindre vigtig i forhold til for eksempel politisk indflydelse.

Ved *Klanens* genfødsel i 1915 kommer der fokus på religion, fordi religion spiller en væsentlig rolle i *Imperial Wizard Simmons* liv, idet han var prædikant. Som det blev

demonstreret i afsnit 3.1.2, optræder Ku Klux Klan under Simmons som dydens vogtere, der er imod alt umoralsk og samtidig også forsøger at vække en fornyet interesse for den protestantiske kirke. Under Simmons må *Klanen* betegnes som en religiøs organisation med fundamentalistiske træk, i hvert fald hvis man skal tro John Mecklins undersøgelse af Ku Klux Klan i 1924, som vi så i afsnit 3.1.2. Dette understreges af, at Ku Klux Klan har nogle af de samme træk som fundamentalismen. Her kan nævnes fundamentalismens strenge og traditionelle moralitet, særligt omkring seksualitet, brugen af alkohol og lignende (Albanese 1992, 385). Da *Klanen* får en ny *Imperial Wizard*, Evans, skifter *Klanen* karakter. I stedet for at fokusere på religion, begynder de at fokusere på at få så meget politisk indflydelse som muligt. Særligt ønsker de at få en lovgivning, der kan begrænse immigrationen. Dermed sker der en udvikling af *Klanens* fokusområder fra religiøst til socialt og politisk. Under den anden Ku Klux Klan generation, der var en social og politisk organisation, udvikler de sig også til at være imod minoriteter, særligt når det gælder jøder og katolikker.

I *Klanens* diskurs i denne periode fylder minoritetsracismen meget, både hvad angår afroamerikanerne, men i særdeleshed også jøder og katolikker. Dette er i tråd med det amerikanske samfunds generelle holdning overfor jøder og katolikker, der i denne periode er meget negativ, som vist i afsnit 3.2.2. Den anden Ku Klux Klan generations diskurs om katolikkerne er hovedsageligt baseret på en kulturel forskelslogik, men indeholder dog også nogle religiøse elementer, idet *Klanen* føler sig truet af den voksende katolske kirke og pavens magt. Diskursen om jøderne i denne periode er mere grundlagt på samfundsmæssige problemer, særligt økonomien, men jøderne opfattes også som en trussel mod kristendommen generelt. Den anden Ku Klux Klan generations diskurs om afroamerikanerne har både elementer af kulturel og biologisk racisme, hvorpå deres forskelslogik bygger. Endnu engang anvender klanmedlemmerne forskellene mellem sig selv og henholdsvis katolikker og afroamerikanere til at identificere sig selv (jf. Jenskins' ensformighed).

Den tredje Ku Klux Klan generation har, ligesom den afroamerikanske borgerrettighedsbevægelse, fokus på afroamerikanernes politiske rettigheder, men også på de sociale forandringer, denne bevægelse har medført. Raceadskillelsen bliver i denne periode afskaffet, og afroamerikanernes position i samfundet er blevet styrket, da de for eksempel får stemmeret og får lov til at indskrive sig på universiteterne. Denne trussel bliver opfattet som stor for *Klanens* medlemmer, blandt andet fordi

afroamerikanerne også konkurrerer med klanmedlemmerne om arbejde, hvilket blev vist i afsnit 3.2.3. Igen må *Klanen* i denne periode betegnes som en social og politisk organisation, der anvender vold i kampen mod borgerrettighedsbevægelsen.

Ud fra et religionsvidenskabeligt synspunkt er det mest interessante ved *Klanens* udvikling i tredje periode, at de udvikler sig til at være en generel kristen organisation frem for en udelukkende protestantisk. Nogle steder er klanmedlemmerne simpelthen nødt til at samarbejde med katolikkerne for at få mest mulig indflydelse.

Diskursen i denne periode omhandler både jøder og afroamerikanere. Det er en diskurs, der igen er præget af minoritetsracisme. Jøderne gøres i *Klanens* diskurs til et fjendebillede ved at sidestille dem med kommunisterne, mens afroamerikanerne gennem en kulturel racisme identificeres negativ. På den måde gøres *Klanen* til noget andet end både jøderne og afroamerikanerne, og således kan man tale om identitet gennem ensformighed (jf. Jenkins).

Ligesom i den første periode er der ingen religiøse udtryk i diskurserne. Igen må vi overveje, om dette skyldes, at den politiske udvikling i landet er vigtigere at fokusere på, eller om det er fordi, klanmedlemmerne ikke har indflydelse på, hvordan de bliver fremstillet i de offentlige medier (Selepak og Sutherland 2012, 75). Her må jeg hælde til Selepak og Sutherlands mulighed, for ifølge Chalmers udgøres medlemmerne i denne periode af ufaglærte, mekanikere og industriarbejdere, som det blev vist i afsnit 3.2.3. Derfor er der altså ingen medlemmer, der kan have haft indflydelse på den måde, den tredje Ku Klux Klan generation bliver fremstillet på.

3.4 Delkonklusion

Ud fra redegørelsen og min analyse af Ku Klux Klans diskurser, i det 19. og 20. årh., kan jeg konkludere, at Ku Klux Klan i de første tre perioder er en kristen organisation, der er imod minoriteter, og som ikke er bange for at anvende vold for at nå deres mål, der hovedsageligt omhandler sociale og politiske aspekter.

Afroamerikanerne udgør kontinuerligt et fjendebillede for Ku Klux Klan. Særligt gælder dette i den første og tredje periode, hvor der sker forandringer i det amerikanske samfund, som forbedrede afroamerikanernes position.

For den anden Ku Klux Klan generation udgøres de største fjender af jøderne og katolikkerne, som i denne periode kommer til USA i stort antal under den store immigration.

3. Redegørelse og analyse af Ku Klux Klan i det 19. og 20. årh.

Ku Klux Klan anvender racisme til at understrege forskellene på 'dem selv' og 'de andre', for derved at identificere sig selv, som det de andre ikke er. I forhold til afroamerikanerne er der både tale om biologisk og kulturel racisme, mens der i forhold til jøderne og katolikkerne er tale om kulturel racisme baseret på religiøse forskelle.

I den tredje periode får Ku Klux Klan til dels en ny identitet, idet de går fra at være en udelukkende protestantisk organisation til at være en generel kristen organisation. Dette sker på baggrund af et nødvendigt samarbejde med katolikkerne mod afroamerikanerne.

4. Analyse af Ku Klux Klan i det 21. årh.

Inden jeg undersøger *Klanens* diskurser i det 21. årh., mener jeg, det er relevant at undersøge *Klanens* motivation (jf. Jenkins' tilskrivning). Hermed mener jeg, hvorfor *Klanen* overhovedet finder det nødvendigt, at en sådan organisation eksisterer. Herved kan man også se, hvad baggrunden er for deres diskurser.

4.1 Ku Klux Klans motivation

For den fjerde Ku Klux Klan generation fylder begrebet dobbeltmoral en hel del. Dette skyldes blandt andet, at en del klanmedlemmer føler, at de bliver diskrimineret, fordi de er hvide og ikke en minoritet. *Grand Dragon for White Camelia Knights of the Ku Klux Klan*, Charles Lee, forklarer:

'[...] they feel that they're being discriminated against because they're white. They feel like there's a double standard in this country where whites are being considered second, third class citizens because blacks and other minorities are being promoted over whites in jobs and scholarships and colleges and so forth [...].'

(Bilag 1, Video 1, ca. 1:36).

Imperial Wizard fra Church of the American Knights of the Ku Klux Klan, Jeff Berry, kommer med eksempler, hvor hvide diskrimineres:

'It's okay for a police officer to belong to the NAACP¹⁰ or the Black Badge Police Society or any other Black organization and Hispanics can have a Hispanic Police Association but my God...a White Police Association? Awww ... that's racism. We can't have that. Why?'

(<http://www.liberator.net/articles/KKKJeffBerry.html#resources>)

Og han fortsætter, idet han siger, at

¹⁰ National Association for the Advancement of Colored People

'Cutoff scores for police officers are different for minorities. Whatever score White officers have to make, Black officers are allowed to score lower to meet the same level of requirement. Where's the equality in that?'

(Ibid.)

Også *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan* kommer med eksempler på denne dobbeltmoral:

'Whites are told it is wrong to have an organization, association or group that promotes our race or that it's membership is predominantly White or all White. At the same time non-whites are given approval to organize one group after another [...] In many schools around the country, blacks can wear black power T-shirts with a black fist on front, but White students are expelled if they brandish a "White Power" symbol or a Confederate flag'.

(<http://www.wckkkk.org>)

Også inden for arbejdsmarkedet føler *Klanen*, at den hvide race bliver diskrimineret. Bob Johnson, der er medlem af *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan*, kommer med et eksempel i sit interview med Lee.

'[...] but as the ore kept falling down and times went on, it seems like the whites were let go and the blacks and other minorities were being maintained and they would work for a lower wage. They kept telling me I was overqualified [...]'.

(Bilag 1, Video 1, ca. 0:40)

Inden for politik føler *Klanen* også, at den hvide race bliver diskrimineret. Omkring politisk diskrimination af hvide forklarer *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan*, at

'Whites are told that we should step aside in the political arena and allow non-whites more political power. At the same time non-whites

are urged to get more involved and to take greater authority in politics. Non-white politicians openly say that in areas where their numbers are in the majority they should be the only ones that should be allowed to represent their people, while at the same time whites are told when it comes to politics we should be colored blind.
(<http://www.wckkkk.org>)

Generelt mener Ku Klux Klan, at den hvide race får skyld for alt. '*Nearly everything that has gone wrong is blamed on Whites today*' (Ibid.), hvilket ifølge Berry skyldes, at '*[...] people feel sorry for Blacks, partly due to slavery*' (<http://www.liberator.net/articles/KKKJeffBerry.html#resources>). Dette er grunden til, at '*White Christians are under attack and the double standard rules imposed on our people strengthens our opposition while weakening our race*' (<http://www.wckkkk.org>), skriver *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan* på deres hjemmeside. Og som Johnson siger i sit interview, når '*Blacks are racists, Jews are racists, Mexicans are racists [...]*' (Bilag 1, Video 1, ca. 6:50), hvorfor må hvide så ikke være det? Johnson fortsætter: '*[...] I'm not ashamed of my race. I am proud of our culture, I'm proud of our religion and I'm proud of the fact that I'm a Klansman*' (Ibid., ca. 7:15).

Ku Klux Klan føler generelt, at der i det amerikanske samfund ikke er noget, der hedder retfærdighed. Dette kommer også til udtryk i deres politiske protester, hvilke ifølge Torfing er udtryk for Social antagonisme (Torfing 1999, 82). Sådan politisk protest kan for eksempel være, når *Bayou Knights of Ku Klux Klan* er imod Affirmative Action Plans, det vil sige ansættelse af minoriteter gennem kvotesystemer, fordi det har '*[...] end result of reverse discrimination and displacement of seniority system*' (<http://bayouknights.blogspot.dk>). Andre politiske protester, som klangrupperingerne udtrykker på deres hjemmesider, drejer sig for eksempel om velfærdssystemet, fordi det '*[...] allows the White people to pay for the Non-White people of the Country to eat and live, while at the same time causing the White people to lack in necessary funds [...]*' (<http://www.wckkkk.org>). Også politisk aktivisme er vigtig for Ku Klux Klan. *Original Knights of America* understreger, at de er en politisk aktivistisk organisation, idet de skriver, at '*It's a Klansman's responsibility to register to vote, campaign, and vote for conservative pro white candidates who will put America first and defend our nation's borders*'

(<http://originalknightsofamerica.webs.com>). Denne aktivisme understreger endnu engang det faktum, at *Klanens* diskurs er antagonistisk, fordi den ikke stemmer overens med den hegemoniske diskurs i USA, det vil sige den, der bliver repræsenteret af politikerne.

Hele *Klanens* motivation ligger således i, at de i stor grad føler sig diskrimineret. De føler ikke, at de har lov til at være stolte af deres race, på samme måde som for eksempel afroamerikanerne har. De føler, at de hele tiden skal tage hensyn til andre racer, samtidig med at de selv bliver undertrykt for eksempel inden for politik og på arbejdsmarkedet. Således føler den fjerde Ku Klux Klan generation, at den hvide befolkning efterhånden bliver behandlet som en minoritet, selv om de faktisk er en majoritet. Som vi skal se senere, opfatter de sig selv som 'Guds Udvalgte Folk', men samtidig gør de også sig selv til ofre ved at lade sig føle som en minoritet. Herved godkender de nemlig, at det er minoritetsstatusen, der er målestokken for, hvornår man kan tale om diskrimination. Når en majoritet på den måde gør sig selv til en minoritet, må jeg atter nævne begrebet dobbeltmoral. Dette er *Klanen*, som vi har set, ellers selv meget imod, men deres afsky for det er tydeligvis afhængig af, hvem der anvender det. Uanset føler *Klanen*, at der er behov for en hvid racistisk organisation, som kan kæmpe for den hvide kristne befolknings rettigheder i USA. Dette fordi de i høj grad føler sig diskrimineret inden for alle områder i samfundet.

Nu har vi set på baggrunden for Ku Klux Klans diskurs. I det næste vil jeg undersøge, hvad de faktisk siger i deres diskurser i det 21. årh., og hvordan racisme bliver udtrykt heri.

4.2 Diskursanalyse

4.2.1 Ku Klux Klans diskurs i det 21. årh.

Som allerede nævnt findes der flere former for racisme, jeg vil her begynde med at undersøge, hvordan *Klanen* anvender den kulturelle racisme i deres diskurser.

I et åbent debatforum for *Bayou knights of the Ku Klux Klan* kan man tydeligt se den kulturelle racisme komme til udtryk. Afroamerikanerne beskrives som en befolkningsgruppe '[...] *that just sit on there lazy black butts and live off welfare*'. De er '[...] *a violent, selfish, leech on society*', som vil '[...] *break the law and murder people*'. Derfor er de, ifølge en debatør også '[...] *the reason that our crime rates are so high*' (<http://books.dreambook.com/xound21/xound22.html>).

En debattør, der efter Orkanen Katrina laver sjov med at have afroamerikanere til salg, beskriver dem på følgende måde:

*'[...] Louisiana negro complete with an afro, gold tooth, and lice
[...] Minimum order is 1,000 and will include blue gum darkies
and other african shades up to "high yellow". We will be sure to
include a good mix of spear chunking, crack smoking bucks,
gorilla butted, greasy pregnant females, and kinky haired, lice
infested yard apes'.*

(Ibid.)

I dette citat ser jeg udtryk for nogle kulturelle elementer, idet afroamerikanerne beskrives som spydkastende, crack rygende og befængte med lus, hvoraf det sidste må være udtryk for manglende hygiejne.

En anden debattør mener, at disse afroamerikanere altid vil *'[...] revert back to their barbaric ways...they are, and always remain, an inferior people, savages to say the least'*. Kort sagt *'The negro race as a whole is a failure'* (Ibid.).

Også *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan* udtrykker kulturel racisme, særligt når det drejer sig om skolerne. Johnson fortæller i Video 1 (Bilag 1) om en kvinde, der tager sin datter ud af skolen, fordi hun har en afroamerikansk lærerinde, og efter seks måneders undervisning begynder datteren at tale *'[...] the way the black minority does [...]'* (Bilag 1, Video 1, ca. 2:52). Kvinden tager derfor hen til skolen og siger, *'[...] my child's white and black can not teach white culture, blacks teach black culture, whites teach white culture [...]'* (Ibid., ca. 3:05). Johnson mener, at skolerne skal raceadskilles. Han forklarer: *'[...] I really don't think they can be educated together, because it's a known fact that blacks lack way behind whites from the 6th grade on up'* (Ibid., ca. 5:35), og *'I don't believe that whites should be held back at the expense that they are today in order so blacks can keep up [...]'* (Ibid., ca. 5:07).

På debatforummet for *Bayou Knights of the Ku Klux Klan* kan jeg tydeligt se udtryk for kulturel racisme, i den måde 'black' og 'negro' beskrives på. De beskrives som voldelige kryb, der nasser på velfærden, og som generelt er uciviliseret. Et par andre eksempler på kulturel racisme kan findes i citater, som *'All of that rap music coming out of their little crappy Hondas'* og *'[...] the laguage of a ghetto whore [...]'*

(<http://books.dreambook.com/xound21/xound22.html>). I disse citater er det igen de kulturelle forskelle, der er i fokus.

I debatforummets diskurs indgår nodalpunkterne 'black' og 'negro' i ækvivalenskæder med begreber som 'black trash', 'disgusting rats', 'the black degenerates' (Ibid.), der er negativt ladede. Derfor skabes afroamerikanernes identitet ved at fastholde ligheder med negative begreber som 'trash', 'barbaric ways' og 'failure'. Også *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan* udtrykker den biologiske racisme på en negativ måde med udtryk som 'blacks lack way behind white'. Forskellen her er, at *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan* anvender forskelslogikken til at adskille sig selv (den hvide race) fra de andre racer (særligt den afroamerikanske), hvilket meget tydeligt kommer til udtryk i 'blacks teach black culture, whites teach white culture'. Ved at anvende denne forskelslogik får både den hvide og den afroamerikanske race en identitet gennem det, de ikke er (jf. Jenkins' ensformighed). For eksempel er den hvide race forskellig fra den afroamerikanske race, hvilket blandt andet kommer til udtryk i kulturelle forskelle så som sproget.

Forskelslogikken kommer også tydeligt til udtryk, når jeg ser på den biologiske racisme. Her identificerer *Klanan* igen sig selv ved at gøre sig anderledes end afroamerikanerne. *Klanan* er en del af den overordnede race (den hvide kristne befolkning), mens afroamerikanerne er den underordnede. *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan* skriver på deres hjemmeside, at '[...] Whites are superior to the Non-Whites', og at selv om Gud har skabt os alle, '[...] there is a world of difference between the races besides skin color' (<http://www.wckkkk.org>). Racerne er grundlæggende helt forskellige, fordi 'White Christian Israelites are under God's law and covenant. The other peoples of the earth are under nature's law, which God also created' (Ibid.). Generelt er den opfattelse herskende blandt klangrupperingerne, at den hvide kristne race er 'Guds Udvalgte Folk' (det vil sige Israelitterne). Dette forklarer *Imperial Klans of America*:

'WE BELIEVE the White, Anglo-Saxon, Germanic and kindred people to be God's true, literal Children of Israel. Only this race fulfills every detail of Biblical Prophecy and World History concerning Israel and continues in these latter days to be heirs and possessors of the Covenants, Prophecies, Promises and

Blessings YHVH God made to Israel. This chosen seedline making up the "Christian Nations" [...] of the earth stands far superior to all other peoples in their call as God's servant race'.

(<http://www.kkkk.net>)

Også Lee fra *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan* understreger den hvide races afstamning. For eksempel synger han i sangen *Thank God I'm White*: '[...] beautiful women on the face of the planet, are the white women whose bloodline go straight back to him [...]]' (Bilag 1, Video 3, ca. 2:32). Her formoder jeg, at han taler om Adam, for et andet sted taler Lee om 'den Adamske race', der er '[...] Gods creation. He created his own image [...]]' (Bilag 1, Video 4, ca. 4:50). Samtidig forklarer Lee, at når man slår ordet Adam op på hebraisk ('ādām), betyder det '[...] to show blood in the face, i.e. flush or turn rosy' (Ibid., ca. 5:45). Herefter siger Lee: 'Now I'm not gonna tell what race on this planet is Adam, but next time you look around, look for the one race that has the ability to blush and I think you'll recognize them [...]]' (Ibid., ca. 5:53). Der er altså ifølge Lee en biologisk forskel på den hvide race og andre menneskeracer, og det kan man tydeligt se, når man kigger på de forskellige hudfarver.

En debattør fra *Bayou Knights of the Ku Klux Klan* udtrykker den biologiske racisme på følgende måde:

'It should be noted that people behave as they do because they always reflect their own true racial character [...] You cannot make someone into something they are not...this is not hate, only God's natural law at work'.

(<http://books.dreambook.com/xound21/xound22.html>)

En anden debattør udtrykker den biologiske racisme på denne måde:

'"White Supremacy" is God's gift to the AWDAM...the people that "Show Blood in the Face, the ones who can blush"...the ones who all the earths domain was given too...ADAM and HIS Kind. The White Man...!'

(Ibid.)

Afroamerikanerne bliver således identificeret gennem antagonistiske opfattelser, fordi de bliver gjort til fjenden. De nodalpunkter, der repræsenterer den afroamerikanske befolkning, indgår i ækvivalenskæder med meget negativt ladede ord, hvorfor hele diskursen om afroamerikanerne fastholdes i en negativt ladet diskurs. Dette kan man for eksempel høre i sangen *Thank God I'm White*, hvor Lee om andre racer end den hvide synger: '[...] *they're jealous ... animals [...]*' (Bilag 1, Video 3, ca. 2:29). Dette kommer også til udtryk hos *Imperial Klans of America*, der på deres hjemmeside skriver, at de '[...] *are contrary to all men [...]*' (<http://www.kkkk.net>), hvilket må betyde, at de er dyr. Det, der er interessant, er, at man her kan se, at den biologiske racisme for *Klanen* ikke kun er en ren biologisk racisme, som racismeteorikere nok ville sige. Men ud fra et religionsvidenskabeligt synspunkt mener jeg, at den biologiske racisme er funderet i en religiøs teori om skabelse. Det vil sige, at der faktisk er tale om en skabelses-racisme. *Klanen* anvender Biblen og den kristne tro, når de skal underbygge deres holdninger. Derfor indgår begrebet 'hvide' i ækvivalenskæder med begreber som 'Gods true Children', 'the descendents of Jacob' og 'Adam and his kind'. Men i denne biologiske skabelses-racisme kan vi, ligesom i den kulturelle racisme, også se et udtryk for forskelslogik, hvor racerne identificeres ud fra hinandens forskelle. Dette kan vi for eksempel se i udsagn som 'differences between the races' og 'far superior to all other races', der er med til at identificere de to racer som modsætninger til hinanden. Forskelslogikken understreges yderligere af begreber som 'Gods law' og 'natures law'. Forskelslogikken er for mig meget tydeligere i den biologiske skabelses-racisme end i den kulturelle racisme, fordi *Klanen* i den første i stor grad anvender Biblen og den kristne tro til at underbygge forskellene. Derfor indgår begreber om 'det kristne folk', 'det sande folk' og om deres afstamning i positive ækvivalenskæder, der forbinder den hvide kristne race direkte med Gud. For eksempel indgår 'God's true, literal Children of Israel' i ækvivalenskæder med 'heirs and possessors of the Covenants, Prophecies, Promises and Blessings', mens 'Christian Nations' indgår i ækvivalenskæde med 'superior to all other peoples' og 'God's servant race'. Også 'den Adamske race' indgår i en positiv ækvivalenskæde, her med 'Gods creation'. Igen forbindes dette kristne udvalgte folk direkte med Gud, idet de stammer fra Gud. På den måde formår *Klanen* at identificere sig selv gennem deres fortid (jf. Jenkins' særpræg). Deres påstand om, at det er den

hvide menneske race, der nedstammer fra Adam, underbygger de ved at oversætte betydningen af ordet Adam. Det understreges dermed, at dem, der kan rødmæ, også er dem, der nedstammer fra Adam, og ifølge *Klanen* er det kun hvide mennesker, der har evnen til at rødmæ.

Netop det faktum, at de i så høj grad henviser til Biblen, understreger, at de trækker på en konservativ kristen argumentation. Af denne udleder de således nogle konsekvenser, som de bruger til at skabe en ny identitet. Når de for eksempel taler om 'Gods law' og 'natures law', er konsekvensen, at racerne helt grundlæggende hører til noget forskelligt. Den hvide kristne race hører under Guds lov, mens alle andre racer hører under naturens lov. Hermed skabes identiteten som de hvide kristne, som en race, der er anderledes end alle andre, fordi de selv hører til Gud. De er en særlig race. De er 'Guds Udvalgte Folk'.

Endnu en gang ser vi, at Ku Klux Klan anvender Jenkins' ensformighed og individets selvbillede til at danne deres identitet. Men det er også tydeligt, at Biblen og den kristne tro spiller en væsentlig rolle i den fjerde Ku Klux Klan generations argumentation. I næste afsnit vil jeg undersøge, hvordan religionen yderligere bliver anvendt i generationens argumentation.

4.2.2 Ku Klux Klans anvendelse af Biblen og den kristne tro

Som vi netop har set, fylder Biblen en hel del, når Ku Klux Klan skal argumentere for, at der er en forskel mellem den hvide race og andre racer. Dette gælder i særlig grad inden for den biologiske skabelses-racisme. Derfor anvendes Biblen også, når *Imperial Klans of America* vil understrege, at den hvide kristne befolkning er 'Guds Udvalgte Folk' og efterkommere af Jacob eller Israel.

'God chose unto Himself a special race of people that are above all people upon the face of the earth [...] The descendants of the twelve sons of a Jacob, called "Israel", were married to God [...] have not been cast away [...] have been given the adoption, glory, covenants, law, service of God, and promises; are the ones to whom the messiah came [...] electing out of all twelve tribes those who inherit the Kingdom of God [...]'.

(<http://www.kkkk.net>)

I dette citat henvises der for eksempel til Femte Mosebog 7:6, Første Mosebog 35:10-11 og Romerbrevet 9:4-5, der henholdsvis handler om, at et folk er udvalgt af Gud, at Jakob får navnet Israel, og at folket, Israelitterne, har visse fordelagtigheder (Biblen 2005, 169; 39; 1211).

Biblen anvendes også i argumentet for, at den hvide race er de andre racer overlegen, og at racerne er forskellige.

'Adamic man is made trichotomous, that is, not only of body and soul, but having an implanted spirit [...] giving him a higher form of consciousness and distinguishing him from all the other races of the earth [...].'

(<http://www.kkkk.net>)

Herved henvises der blandt andet til Første Mosebog 2:7, hvor Gud puster livsånde ind i mennesket (Biblen 2005, 10), og Femte Mosebog 10:15, hvor der står, at Gud kun elsker Israels folk og hans efterkommere (Ibid., 173). *Imperial Klans of America* underbygger deres påstand om, at de hvide kristne er 'Guds Udvalgte Folk', og derfor også er adskilt fra andre menneskeracer, ved at henvise til disse og andre vers i Biblen.

Netop raceadskillelse er et emne, der betyder meget for *Klanan*. På debatforummet for *Bayou Knights of the Ku Klux Klan* skriver en debattør til en kvinde, som er 'mixed':

'I too pray for people like you. its not your fault you are confused and mixed. This is why we are educating as many people that will listen. If your parents would have keep some self restraint you would not be in this mess'.

(<http://books.dreambook.com/xound21/xound22.html>)

En anden debattør mener, at *'The races were intended to be separate...thats God's Law...! Kind after Kind and do not mix the races!'* (Ibid.). Også her er der en henvisning til Biblen, nemlig Første Mosebog 1:25, hvor Gud skaber alle slags dyr (Biblen 2005, 9).

Biblen bliver også anvendt til at underbygge holdningen til raceadskillelse hos *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan*. På deres hjemmeside henviser de blandt andet til Josvabogen 23:12-13, hvor der står:

‘For hvis I vender jer bort og holder jer til de folk, som er tilbage hos jer, og bringer jer i familie med dem og indlader jer med dem og de med jer, da skal I vide at Herren jeres Gud ikke længere vil drive disse folk bort foran jer. De vil blive en fælde og en snare foran jer, en pisk over ryggen og en torn i øjet på jer, indtil I er udryddet fra denne gode jord, som Herren jeres Gud gav jer’.

(Ibid., 218)

For at underbygge deres holdning til raceadskillelse, henviser *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan* til ordet ‘Bastard’. Lee læser i Video 5 (Bilag 1) op af Femte Mosebog 23:2¹¹ ‘[...] *The bastard shall not enter into the congregation of the Lord, even to a tenth generation, shall he not enter into the congregation of the Lord [...]*’ (Bilag 1, Video 5, ca. 4:06). Han forklarer, at nøgleordet ‘Bastard’ bliver oversat fra ‘Mamzer’, som han slår op i en ordbog. Om betydningen siger han, at ‘[...] *It doesn’t say anything about a child born out of wedlock. It says a mongrel. That’s the true meaning of the word [...]*’ (Ibid., ca. 5:59). Derefter slår han ordet ‘mongrel’ op, og han forklarer: ‘[...] *it says: anabreathing [...]*’ (Ibid., ca. 6:25), og ‘[...] *it says to make mongrel in race [...]*’ (Ibid., ca. 6:32). På hjemmesiden for *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan* står der: ‘*The Hebrew word mis-translated "Bastard" is the word "Mamzer" and means a mixture, half-breed or mongrel, it does not mean a child born out of wedlock, but a child born of racially mixed parents*’ (<http://www.wckkkk.org>). De skriver også: ‘*So We, the True Chosen people of God, the True Tribes of Israel, are commanded not to Race mix*’ (Ibid.). Her henviser de blandt andet til Femte Mosebog 7:3, der lyder: ‘*Du må ikke bringe dig i familie med dem; du må ikke give dine døtre til deres sønner, og du må ikke lade dine sønner gifte sig med deres døtre*’ (Biblen 2005, 169). Yderligere forklarer de, at den vigtigste grund til, at de er imod raceblanding, er, fordi det ifølge Biblen er forbudt. Men de har også en anden grund: ‘*To the Klan; the survival of our race is important and I find it unbelievable that the Klan is condemned*

¹¹ I den danske Bibel (2005): Femte Mosebog 23:3

for the simple fact that we want to exist and maintain our racial purity' (<http://www.wckkkk.org>).

Også *Imperial Klans of America* kæmper mod raceblanding. De har en flyer på deres hjemmeside (Bilag 2), hvorpå der er mange henvisninger til Biblen mod raceblanding. I forbindelse med spørgsmålet: *'What type of beast has the ability to mix it's seed with the seed of man?'* (Bilag 2) henvises der blandt andet til Tredje Mosebog 20:15-16. Disse vers lyder: *'Hvis en mand har seksuel omgang med et dyr, skal han lide døden [...] Hvis en kvinde kommer noget som helst dyr nær, for at det skal parre sig med hende, skal du dræbe både kvinden og dyret'* (Biblen 2005, 114). Når der henvises til menneske og dyr, skyldes det, at andre racer end den hvide opfattes som dyr, da de, som tidligere nævnt, hører til *'natures law'*, mens mennesket (den hvide race) hører til *'Gods law'*.

Et andet emne, der ligger *Klanan* meget på sinde, er homoseksualitet. Særligt *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan* udtaler sig om dette emne. De skriver blandt andet på deres hjemmeside, at *'Homosexuality is a perversion of nature and a filthy, diseased and perverted lifestyle. Homosexuals cannot reproduce, so it is only logical that they recruit others into their perverted lifestyle'* (<http://www.wckkkk.org>). Desuden mener de, at *'[...] if homosexuals would stop their perverted lifestyle and drug use we would not have the problem we have today with AIDS and other venereal diseases'* (Ibid.). Yderligere sammenligner de også homoseksualitet med kræft: *'Homosexuality, like a cancer, must be cut out of our society or it will grow until it kills the body, like a cancer'*. Her understreger de dog, at det ikke er deres egne ord, men at *'[...] this is the word of Yahweh'* (Ibid.). Når homoseksuelle rekrutterer nye folk, foregår det ifølge *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan* *'[...] in shopping malls and similar type locations [...]*', hvor de indfanger *'[...] young teenagers that are in a partying mood [...]*' (Ibid.). Desuden påstår de, at

'[...] one of the newest and sickest ways of recruiting is now through adoption. When two men or two women adopt a child it only stands to reason that the child will be raised as a homosexual or lesbian [...] common sense tells us that when a man or woman raises a child, they raise that child to the standard both moral and sexual that their lifestyle mirrors'.

(Ibid.).

Johnson, der bliver interviewet i Video 1 og 2 (Bilag 1), mener også, at *'Homosexuality is a vile sin against God [...] Homosexuals can not be ministers, homosexuals and lesbians can not be Christians'* (Bilag 1, Video 2, ca. 1:11; 1:34). Biblen bliver igen anvendt til at underbygge deres argumenter mod homoseksualitet. Johnson forklarer:

'[...] In the old Testament it's said to kill them in the Book of Leviticus. In the New Testament God holds out a hand of redemption to them if they will turn away from this filth, vile perversion. But if they do not, they will die in sin and they will stay there, they will never come through the resurrection [...]'.

(Ibid., ca. 1:15)

Også på hjemmesiden henviser *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan* til Biblen i deres argumentation. For eksempel henvises der til Tredje Mosebog 20:13, der lyder: *'Hvis en mand har samleje med en mand, som man har samleje med en kvinde, har de begge to begået en vederstyggelighed. De skal lide døden'* (Biblen 2005, 114). Et andet sted henvises til citatet: *'Ved I ikke, at uretfærdige ikke skal arve Guds rige? Far ikke vild! Hverken utugtige eller [...] mænd, der ligger i med mænd [...]'*, som findes i 1. Korintherbrev 6:9 (Ibid., 1223). Herved understreges det endnu en gang, at homoseksualitet er en synd, fordi man ikke får adgang til Guds rige.

Biblen udgør således en vigtig del af *Klanens* argumentation. Dette gælder ikke kun, når de vil fremhæve den hvide race på bekostning af ikke-hvide racer. Det gælder også inden for andre områder, som de er imod som for eksempel homoseksualitet. Her trækker de på Bibelvers, der forbyder sådanne utugtigheder.

Når det gælder raceblanding, trækker *Ku Klux Klan* på Bibelvers, der understreger synden i at have seksuel omgang med andre racer, men også det faktum, at en af blandet race slet ikke har adgang til Guds menighed. De anvender også argumenter som, at den hvide race vil ende med at uddø, hvis den fortsætter med at blande sig med andre racer.

Både begreber, der repræsenterer 'homoseksualitet' og 'raceblanding', indgår i *Klanens* diskurs i ækvivalenskæder med negativt ladede ord, så som 'vederstyggelighed', 'perversion' og 'filth'. På den måde anvender *Klanan* også en forskelslogik, idet de sætter sig selv i modsætning til disse negativt ladede ord. De homoseksuelle og raceblandede bliver således identificeret med negative begreber, mens klanmedlemmer bliver identificeret ud fra, at de ikke passer på disse begreber.

Det er nogle anderledes begreber, der kommer i anvendelse, når *Klanan* anvender Biblen til at understrege, hvor den hvide race stammer fra. Her anvender de positive ækvivalenskæder såsom 'Gods chosen race' og 'implanted spirit of higher consciousness'. De anvender således biblen til at understrege deres egen historie (jf. Jenkins' særpræg). Dermed er det gennem deres egen races historie, at de danner deres identitet som 'Guds Udvalgte Folk' og 'Efterkommere af Adam', der er blevet skabt i Guds eget billede, hvorfor den hvide race også er skabt i Guds eget billede.

Biblen og religion spiller således en meget vigtig rolle i *Klanens* selvidentifikation.

4.3 Ku Klux Klan i det 21. årh.

I det 21. årh. har Ku Klux Klan udviklet sig en del fra det, den var i 1950'erne og 60'erne. Men Ku Klux Klan kan stadig betegnes som en social og politisk organisation, idet det er sociale og politiske aspekter, den kæmper imod. Fra at have været en protestantisk, anti-minoritets- og voldelig organisation, er den i det 21. årh. blevet til en kristen, pro-white og anti-voldelig organisation. At de er blevet pro-white, kan man for eksempel se hos *Imperial Klans of America*, der skriver:

'The IKA has been a functioning pro-White organization since 1997 [...] Our aims include fighting for White Civil Rights, educating our people concerning the problems that face our race, culture, and civilization, and uniting and organizing those of our people who are still resistant towards the ever-increasing anti-White hysteria that is plaguing the entire white world'. (<http://www.kkkk.net>)

Original Knights of America skriver, at de 'believe in the preservation and advancement of the White Race' (<http://traditionalistamericanknights.com/Application.html>), hvilket også understreger, at de er pro-white, fordi det er den hvide races overlevelse, der er målet.

Det, der er interessant i forhold til, at de er gået fra at være en anti-minoritets organisation til at være pro-white, er, at de er begyndt at anvende minoritetsstatus som parameteret for diskrimination, hvilket vi også så i afsnit 4.1. Dette viser at det, de tidligere har været modstandere af (minoriteter), er de nu begyndt at anvende, som noget der taler for dem selv. Fordi de føler sig diskrimineret, gør de sig selv til en minoritet. Derfor kommer de i konflikt med deres egen holdning imod minoriteter, hvorfor de har måttet ændre deres organisation til at være pro-white, fremfor at have fokus på anti-minoritetsselementet.

At *Klanen* har fået fokus på anti-vold, kan man også se hos nogle klangrupper. Hos *Imperial Klans of America* skal man i ansøgningskemaet om medlemskab skrive under på, at '*I am not under bond or indictment for any criminal acts*' (<http://www.kkkk.net>). På ansøgningskemaet til *Original Knights of America* står der, at '*We are a strictly law-abiding organization and every member is sworn to uphold the law, and principles of justice*', og at man skal være '*[...] a believer in non-violence [...]*' (<http://traditionalistamericanknights.com/Application.html>). Gennem denne udvikling går den fjerde Ku Klux Klan generation således imod den vold, som organisationen tidligere i høj grad har gjort brug af.

Det, at der er kommet mere fokus på religionen i *Klanens* diskurser, er meget tydeligt, når man ser på resultatet af mine diskursanalyser (afsnit 3.2.1, 3.2.2, 3.2.3, 4.2.1 og 4.2.2). Hos den anden Ku Klux Klan generation er der nogle få religiøse elementer, men slet ikke i samme grad som i det 21. årh. At Ku Klux Klan er blevet en religiøs organisation, kan man for eksempel se hos *Imperial Klans of America*, der skriver, at de '*[...] BELIEVE in YHVH the one and only true and living eternal God [...]* WE BELIEVE the entire Bible, both Old and New Testaments, as originally inspired, to be the inerrant, supreme, revealed Word of God' (<http://www.kkkk.net>). Også *Original Knights of America* giver udtryk for, at de er en religiøs organisation for både katolikker og protestanter. De skriver, at '*Catholics as well as Protestants who believe sincerely in our doctrines are eligible for membership*' (<http://traditionalistamericanknights.com/Application.html>).

4.4 Delkonklusion

På baggrund af mine analyser af *Klanens* motivation og diskurser i det 21. årh. kan jeg konkludere, at den fjerde Ku Klux Klan generation er motiveret af, at de mener, at der i det amerikanske samfund eksisterer en dobbelt moral, som gør den hvide majoritet til

en minoritet i samfundet. Derfor mener de, at der er behov for en organisation, der kæmper for den hvide kristne races rettigheder.

Ved at understrege deres forskel til andre gennem racistiske diskurser, danner den fjerde generation deres identitet. Ligesom i de tidligere perioder er det den biologiske og kulturelle racisme, der anvendes. Men fordi den fjerde Ku Klux Klan generation i meget høj grad anvender Biblen og den kristne tro til at underbygge deres racistiske argumenter, kan man ligefrem tale om, at de anvender en biologisk skabelses-racisme til at identificere sig selv som forskellig fra andre racer.

I det 21. årh. danner Ku Klux Klan en identitet som 'Guds Udvalgte Folk' ved for eksempel at argumentere for, at de er efterkommere både af Jacob og Adam, hvorfor Ku Klux Klan, i deres egen opfattelse, også nedstammer direkte fra Gud.

5. Diskussion og stereotypificering

5.1 Diskussion af årsagerne til Ku Klux Klans udvikling fra det 19. til det 21. årh.

Ud fra min redegørelse og mine analyser er det tydeligt at se, at Ku Klux Klan har gennemgået en udvikling fra sin grundlæggelse i det 19. årh. til i dag. Tidligere har Ku Klux Klan været en organisation, der gennem racistiske diskurser og anvendelse af vold har forsøgt at påvirke lovgiverne til at stille den hvide race bedre i samfundet end andre racer. I det 21. årh. har de i stedet en identitet som en racistisk organisation, der gennem en ikke-voldspolitik og religiøse henvisninger forsøger at ændre deres egen sociale stilling i samfundet. Deres identitet vil jeg komme tilbage til, men først vil jeg diskutere, hvad grundene til udviklingen kan være.

En af grundene kan være, at Ku Klux Klan er blevet inspireret af den afroamerikanske borgerrettighedsbevægelse. Som det blev vist i afsnit 3.1.3, anvender en af borgerrettighedsbevægelsens frontfigurer, Martin Luther King Jr., en del religiøse referencer i sine taler og skrifter. Også ikke-voldspolitikken er vigtig for borgerrettighedsbevægelsen, der ender med at nå deres mål. For at Ku Klux Klan har kunnet komme tættere på at opnå deres mål, er det muligt, at de har ladet sig inspirere af brugen af de religiøse referencer og ikke-voldspolitikken. Ved at anvende disse, har de måske håbet på at få den samme opbakning, som borgerrettighedsbevægelsen opnåede. Et andet element, de har kunnet lade sig inspirere af, er borgerrettighedsbevægelsens anvendelse af medierne. Selepak og Sutherland understreger, at *Klanan* i denne periode ikke formår at anvende medierne til deres fordel. Fjernsynet, der på det tidspunkt er det nye medie, viser derfor klanmedlemmers overgreb på borgerrettighedsaktivister. Således kan den amerikanske befolkning for første gang med egne øjne se klanvoldens udførelse (Selepak & Sutherland 2012, 81). Dette kan bestemt ikke have talt til *Klanens* fordel, hvorfor de ikke har fået den store opbakning fra det generelle samfund. Albanese skriver, at afroamerikanernes kamp for ligestilling inspirerede andre grupper, der føler sig undertrykt i det amerikanske samfund (Albanese 1992, 144). Dette faktum kan underbygge teorien om, at Ku Klux Klan har ladet sig inspirere af bevægelsen. Om klanmedlemmerne decideret har følt sig undertrykt, kan man sætte spørgsmålstegn ved. Men de har i hvert fald følt, at deres levemåde og overbevisninger er blevet truet af denne bevægelse, der ønsker et samfund, hvor der er ligestilling mellem racerne, hvilket betyder et raceblandet

samfund. Særligt når det gælder klanmedlemmernes økonomiske situation, føler de sig truet, hvilket blev vist i afsnit 3.2.3. Derfor må endnu en teori overvejes som muligt grundlag for udviklingen af Ku Klux Klans anvendelse af religion. Denne er deprivationsteorien.

Ifølge Furseth og Repstad går deprivationsteorien ud på, at folk, der befinder sig i en mangeltilstand, vender sig mod religion for at finde trøst eller kompensation. Den økonomiske deprivation, der indebærer fattigdom (Furseth og Repstad 2007, 187), er bestemt én, som klanmedlemmerne oplever, idet deres jobs bliver truet af afroamerikanerne. Ifølge Selepak og Sutherland udgøres medlemmerne af sådanne grupper som Ku Klux Klan af folk fra arbejderklassen, der står overfor en usikker økonomisk fremtid (Selepak og Sutherland 2012, 97). Derfor er den økonomiske deprivationsteori bestemt en mulighed, der kan ligge til grund for Ku Klux Klans anvendelse af religionen. Af andre deprivationer, som klanmedlemmerne kan have oplevet, er den etiske. Her oplever individet ifølge Repstad og Furseth en konflikt mellem deres egne værdier og samfundets værdier. Dette kan for eksempel være, når individer oplever, at der finder en moralsk opløsning sted blandt dem (Furseth og Repstad 2007, 187). *Klanens* holdning er netop, at det amerikanske samfund er udsat for et moralsk fordærv, for eksempel med den stigende homoseksualitet og raceblanding, som vi så i afsnit 4.2.2. Furseth og Repstad forklarer, at når man befinder sig i et sådan samfund, hvor man ikke finder forståelse og accept, kan individet finde støtte i et religiøst fællesskab, hvor man mødes med ligesindede (Ibid., 189). Som det vil blive vist i afsnit 5.2, finder *Klanan* ikke forståelse og accept i det amerikanske samfund. Derfor kan de føle, at de får støtte og forståelse hos ligesindede, når de mødes i disse grupper. Men at religionen automatisk vil komme til at få en vigtig rolle i den forbindelse, finder jeg usandsynlig, idet det hovedsageligt er deres racistiske holdninger, de ikke finder forståelse for. Dette er netop et af kritikpunkterne for deprivationsteorien. Furseth og Repstad forklarer, at tendensen med, at problemer fører til øget religiøst engagement, kun gælder, når det drejer sig om personer, der har haft en stærk religiøs socialisering som børn og unge (Ibid., 189). Men selvom Ku Klux Klan i begyndelsen får magt i de sydøstlige stater, er Ku Klux Klan et fænomen, der eksisterer over hele nationen (Chalmers 1991, 3) og ikke kun i Bibelbæltet. Af den grund mener jeg heller ikke, at det er sandsynligt, at hvert eneste medlem har haft en stærk religiøs opvækst. Derfor må jeg se, om der kan være andre mulige årsager.

En tredje mulig forklaring på, at den fjerde Ku Klux Klan generation er begyndt at anvende religion mere i deres diskurser, kan være, at der er sket en generel desekularisering af samfundet. Ifølge Karpov betyder dette blandt andet, at den religiøse tro og de religiøse praksisser tager til i styrke, og at religionen vender tilbage til den offentlige sfære (Karpov 2010, 240). Karpov understreger dog, at der kun er tale om desekularisering, hvis eskaleringen af religionens samfundsmæssige påvirkning finder sted, som en reaktion på forudgående og/eller igangværende sekulariserende tendenser (Ibid., 236). Hvis en sådan desekularisering har fundet sted i det amerikanske samfund, kan Ku Klux Klan eventuelt have ladet sig inspirere af denne.

Albanese forklarer, at der allerede efter 1. verdenskrig er tegn på sekularisering i det amerikanske samfund, idet der sker en adskillelse af den offentlige amerikanske kultur og religion. For eksempel er medierne som radio, fjernsyn og film begyndt at få stor indflydelse på de sociale billeder, der blev projiceret ind i befolkningens liv, og den stigende skilsmisserate ødelægger også de gamle religiøse værdier (Albanese 1992, 140). Men med fjernsynets indtog ser mange kristne kirker muligheden i at nå et langt større publikum, og efterhånden begynder de at få sendetid i tv, hvor de kan holde deres gudstjenester (Ibid., 376). I forhold til dette kan man godt tale om, at der er sket en sekularisering og efterfølgende desekularisering.

I løbet af en periode med sekularisering får religionen mindre indflydelse på samfundet (Karpov 2010, 238). Når samfundet begynder at lytte mindre til Biblens ord, kan nogle synes, at samfundet er i fordærv. Dette synes den fjerde Ku Klux Klan generation netop, hvilket vi så i afsnit 4.2.2. Denne teori stemmer overens med, at Ku Klux Klan har fået større fokus på religion i deres diskurser og i deres identitet.

Men endnu en mulig forklaring skal overvejes. Det er en mulighed, at den fjerde Ku Klux Klan generation simpelthen anvender religion for at tilpasse sig det amerikanske samfunds generelle tendenser og derved få større støtte. Denne mainstreamingsteori er Selepak og Sutherland fortalere for.

De forklarer, at hadsk tale tidligere har været mere almindeligt end i dag, hvor sådanne udtalelser er uacceptable. Af den grund er *Klanan* ifølge Selepak og Sutherland opmærksomme på deres negative image, hvorfor de forsøger at fremstå mere mainstream, både politisk og socialt. Den fjerde Ku Klux Klan generation forsøger derfor at fremstå mindre voldeligt, ved for eksempel at distancere sig selv fra ekstremistiske og voldelige individer, og i stedet at identificere deres organisation med

andre organisationer, der ligner dem selv, det vil sige andre etniske grupper (Selepak og Sutherland 2012, 86f). Andre bestræbelser, som den fjerde generation har gjort for at blive mere mainstream, indebærer blandt andet, at de har flyttet sig fra åbenlyse udtalelser om racisme og hvidt herredømme til udtalelser om kulturelle og politiske problemer såsom immigration, affirmative action og velfærd. Et sådan mere åbent og mindre voldeligt image, som Ku Klux Klan har påtaget sig, kan ifølge Selepak og Sutherland få *Klanen* til at fremstå mere levedygtigt som en opposition til det amerikanske samfund, der er i forandring (Ibid., 76).

Men ifølge Selepak og Sutherland er Ku Klux Klan nødt til at balancere deres racistiske dagsorden og retorik, for mens de forsøger at blødgøre den for at fremstå mere mainstream og dermed mere tiltrækkende for en bredere base af støtter, vil de samtidig gerne bevare deres hardcore medlemmer. En af de ting, den fjerde generation fortsætter med at tale for, er et raceadskilt samfund. Men i stedet for at legitimere denne holdning gennem udtalelser om hvid overlegenhed, anvender de i stedet Biblen og den kristne tro til - på en mere blød måde - at legitimere uforeneligheden mellem den hvide race og minoriteter (Ibid., 82f). Dette så vi også i afsnittet om, hvordan Biblen og den Kristne tro anvendes i det 21. årh. Ved at anvende disse former for legitimering, kommer *Klanen* til at virke mere tiltrækkende overfor det bredere publikum, fordi deres budskab fremstår blødere (Ibid., 82).

Albanese omtaler også, at en sådan mainstreaming har fundet sted blandt de forskellige protestantiske denominationer i USA. Hun skriver, at der i den senere halvdel af det 20. årh. fremkommer en slags uformelighed i den protestantiske mainstream, således at de gammeldags denominationer begynder at se mere og mere ens ud (Albanese 1992, 140). Hun skriver også, at forskellige bevægelser og traditioner begynder at påtage sig nogle af mainstream protestantismens karakteristika. Denne lighed protestanterne imellem bliver også en lighed med andre amerikanere, forklarer Albanese. Dette medfører, at protestantismen simpelthen bliver den dominerende og offentlige religion i USA. Det vil sige, at protestantismen bliver den religion, der bliver støttet af de fleste samfundsinstitutioner, så som regeringen (uofficielt), skolerne og medierne (Ibid., 397f). Yderligere forklarer Albanese, at protestantismen får denne status som den offentlige religion på baggrund af dens politiske og sociale status, dens økonomiske magt og tidlige uddannelsesmæssige monopol helt tilbage fra Kolonitiden. Men også fordi de mange ikke-protestanter

accepterer dens indflydelse, og at de efterlignede dens skikke. Dermed bliver dens status som offentlig og dominerende religion hjulpet på vej (Ibid., 429).

Jeg er delvist enig med Selepak og Sutherland i, at *Klanen* har flyttet deres diskurs fra tydeligt at fokusere på racisme og hvidt overherredømme til at fokusere på mere sociale aspekter. Men min analyse viser tydeligt, at der stadig findes udtrykkelige racistiske diskurser hos nogle fjerde generations Ku Klux Klan grupperinger. Jeg er enig med Selepak og Sutherland i, at de racistiske diskurser bliver gjort mere bløde, idet religion anvendes til at legitimere holdningerne, hvilket min analyse også viser.

Jeg anser Selepak og Sutherlands forklaring, som den mest sandsynlige forklaring på den udvikling religionens rolle har gennemgået hos Ku Klux Klan. Forklaringen underbygges yderligere af, at der generelt i det amerikanske samfund i den sidste halvdel af det 21. årh. er sket en mainstreaming, hvor protestantismen er blevet den offentlige og dominerende religion. Dette udviklingstræk kan skyldes, at der er sket en generel desekularisering af det amerikanske samfund. Samtidig mener jeg også, at Ku Klux Klan godt har kunnet lade sig inspirere af borgerrettighedsbevægelsen, der fik bred opbakning i befolkningen. Dette kan være grunden til, at Ku Klux Klan mere eller mindre bevidst er begyndt at tilpasse sig det amerikanske samfund.

Gennem deres diskurser konstruerer den fjerde Ku Klux Klan generation en identitet som en racistisk organisation, der er pro-white, og som gennem en ikke-voldspolitik og religiøse henvisninger forsøger at ændre deres egen sociale stilling i samfundet.

I *Klanens* diskurser findes der udtryk for det, Jenkins kalder identitet gennem ensformighed og individets selvbillede, altså ved at skelne sig selv fra andre gennem ligheder og forskelle. Vi har set, at Ku Klux Klan understreger deres forskelle overfor deres fjender, det vil sige afroamerikanerne, jøderne og katolikkerne, ved at lade disse indgå i negative ækvivalenskæder, hvilket kommer til udtryk i kulturel og biologisk racisme. Samtidig lader de også den hvide race indgå i ækvivalenskæder med meget positive begreber, hvorved de fremhæver den hvide races overlegenhed. På den måde anvender de en såkaldt forskelslogik til at pointere forskellene mellem 'sig selv' og 'de andre'.

Ved at undersøge, hvilken motivation, der ligger bag *Klanens* diskurser i det 21. årh. (jf. Jenkins' tilskrivning), har jeg vist, at *Klanen* føler sig diskrimineret, fordi de føler, at de bliver behandlet som en minoritet, selv om de faktisk er en majoritet i samfundet, idet de er hvide. Af den grund udvikler *Klanen* sig fra at være en organisation, der er

imod minoriteter til at være en organisation, der i stedet er pro-white. Derfor er pro-white også en vigtig del af *Klanens* identitet. Dette faktum bliver yderligere understreget, når man medtager Jenkins' begreb særpræg i undersøgelsen. Dette omhandler identitet gennem kontinuitet over tid, hvilket betyder, at man er nødt til at kigge på fortiden, det vil sige Ku Klux Klans historie. Som vist i mine analyser er der en kontinuitet i Ku Klux Klans fjendebillede, idet de kontinuerligt er imod alle andre end hvide kristne. Således er de hele tiden for den hvide race, det vil sige pro-white.

Det eneste af Ku Klux Klans fjendebilleder, der ændrer sig gælder katolikkerne, hvorfor man kan tale om, at der er sket en afkonfessionalisering. Dette understreges også af Albaneses undersøgelse, der viser, at alle religioner, der er tilstede i det amerikanske samfund, i større eller mindre grad bevæger sig mod den protestantiske mainstream. Det, at Klanen dermed udvikler sig fra at være en protestantisk til en generel kristen organisation, stemmer overens med Jenkins, der siger, at man hele tiden redefinerer sig selv, hvilket er det Ku Klux Klan gør. Dette gør de også, idet de hele tiden ændrer deres fokusområde. I midten af det 19. årh. og i 1950'erne og 60'erne fokuserer de hovedsageligt på afroamerikanerne, mens de i 1910'erne og 20'erne har mest fokus på den store indvandring. Således fokuserer de kontinuerligt på det, der truer klanmedlemmernes levevilkår allermest. I det 21. årh. fokuserer de derfor på illegal immigration, Affirmative Action Plans (afsnit 4.1), homoseksualitet og raceblanding (afsnit 4.2.2). De to første fokuspunkter skyldes formentlig, at disse truer klanmedlemmernes arbejdspladser, mens de to sidste er en trussel mod den hvide races overlevelse. Desuden er de to sidste også et tegn på det moralske fordærv, som Ku Klux klan mener, er tilstedeværende i det amerikanske samfund i det 21. årh.

Men religion spiller også en rolle for Ku Klux klan i dag, og det har den også tidligere gjort. Som det blev vist i afsnit 3.1.2, er der fra *Klanens* side fokus på religion i den periode, hvor Simmons er *Imperial Wizard*. Dette er i tråd med den udvikling, der generelt finder sted i det amerikanske samfund på denne tid. Ifølge Albanese får fundamentalismen en fremgang i slutningen af det 19. årh. og begyndelsen af det 20. årh. på grund af Darwins evolutionsteori (Albanese 1992, 136-137). I *Klanens* diskurser i den anden periode er der religiøse elementer tilstede, men religion spiller langt fra den samme rolle, som den gør i diskurserne i det 21. årh.

I det 21. årh. kan man faktisk tale om en egentlig biologisk skabelses-racisme, fordi Ku Klux Klan funderer deres biologiske racisme på en religiøs skabelsesteori. Derved

formår de også at grundlægge deres identitet i fortiden ved at forbinde den hvide races oprindelse direkte med Gud. Således fremhæver de, at den hvide race faktisk er en direkte afstamning fra Gud (Jf. Jenkins' særpræg). Hermed er det tydeligt, at Ku Klux Klans racismeargumentation bygger direkte på Biblen. Men også når de argumenterer for andre ting, anvender de Biblen til at underbygge deres holdning. Dette sker for eksempel både med hensyn til raceblanding og homoseksualitet.

Den fjerde Ku Klux Klan generation skaber således deres identitet ved at lægge vægt på, at deres folk, det vil sige den hvide kristne race, er forskellig fra alle andre racer. Det er den, fordi den hvide kristne race er skabt af Gud og derfor stammer fra Gud. Dermed baserer den fjerde generation hele deres identitet på, at de er 'Guds Udvalgte Folk', hvorfor de altså har en meget tydelig religiøs – eller kristen – identitet. Netop derfor er det vigtigt, at Ku Klux Klan ikke bliver overset inden for religionsvidenskabens felt, da der uden tvivl er tale om en organisation med en tydelig kristen identitet. Af den grund finder jeg det også relevant at klassificere Ku Klux Klan som en religiøs organisation, hvorfor jeg vil placere dem i kirke, sekt og mystik typologien, hvilket vil blive gjort i det følgende afsnit.

5. 2 Stereotypificering af Ku Klux Klan som religiøs organisation i det 21. årh.

I Jenkins' teori om ensformighed ligger også det at klassificere. En klassifikation kan for eksempel være en stereotypificering, der handler om at klassificere sociale kollektiver. Jeg vil ud fra den udvidede kirke, sekt og mystik typologi vurdere, at den fjerde Ku Klux Klan generation skal klassificeres som en sekt med træk fra den institutionaliserede sekt. For at kunne lave denne vurdering, er det nødvendigt at undersøge de forskelle og ligheder, der er mellem Ku Klux Klan og de forskellige typer af organisationer.

Den fjerde Ku Klux Klan generation har ligheder med næsten alle de organisatoriske typer, som Furseth og Repstad medtager. Med kirken deler Ku Klux Klan kun et lighedstræk, nemlig sin opfattelse af, at der kun er en fuldstændig sandhed, som de selv er i besiddelse af.

Der er dog væsentligt flere ligheder at finde, når Ku Klux Klan sammenlignes med sekten. Sekten gør krav på den fuldstændige sandhed, ligesom *Klanan*. En anden lighed mellem sekten og *Klanan* er, at medlemsskabet begge steder er et bevidst valg, og derfor kan begge tillade sig at stille store krav til deres medlemmer, hvilket de også

gør. For eksempel kan man kun blive medlem af *Original Knights of America*, hvis man opfylder medlemskvalifikationerne 100 procent, og der bliver stillet mange krav til medlemmerne. Kravene dækker områder som tro, afstamning, straffeattest, familieforhold med mere. (<http://traditionalistamericanknights.com/Application.html>). Fordi sekten stiller mange krav, er det også påkrævet, at sektens levemåde skal fastholdes af medlemmerne, men også at medlemmerne bakker op om sektens lære. På hjemmesiden for *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan* understreges dette faktum, idet der står om medlemmerne, at de skal '[...] be willing to follow Klan rules and regulations' (<http://www.wckkkk.org>). Et tredje interessant lighedstræk mellem sekten og Ku Klux Klan er deres forhold til det omgivende samfund. Samfundet opfatter generelt sekten som et problem og som afvigende i forhold til samfundet. Således opfattes Ku Klux Klan også. *Imperial Giant* skriver på *Original Knights of Americas* hjemmeside, at klanmedlemmer skal holde sig fra at skrive på åbne fora, fordi disse internetsider er anti-klan, og at *Klanens* værdier bliver latterliggjort og angrebet på sådanne åbne fora (<http://originalknightsofamerica.webs.com>). Sådanne åbne fora afspejler de forskellige holdninger, der eksisterer i et samfund. Hvis *Klanens* værdier bliver kritiseret, skyldes det, at det generelle samfund er imod *Klanens* holdninger, hvorfor de altså er afvigende i forhold til det generelle samfunds holdninger. Sektens opfattelse af samfundet stemmer også fuldstændig overens med *Klanens*. Begge opfatter de samfundet som et sted, der er præget af moralsk fordærv, og hvor religionen er ved at gå i opløsning. I afsnit 4.1 så vi, hvordan denne holdning danner grundlag for *Klanens* motivation.

Hvis vi kigger på denominationen, finder vi også enkelte ligheder med Ku Klux Klan. For det første ligner Ku Klux Klan denominationen, når det gælder deres medlemmer. Rekruttering til begge sker gennem medlemmernes frivillige og bevidste valg. Det skal dog overvejes, om ikke klanmedlemmernes børn i mere eller mindre grad bliver socialiseret ind i organisationen. Selepak og Sutherland understreger, at familie og venskabsbånd har størst indflydelse på, om et individ slutter sig til grupper som Ku Klux Klan (Selepak og Sutherland 2012, 95). Også i deres krav til medlemmerne ligner Ku Klux Klan denominationen, idet medlemmernes aktivitet er meget vigtig. På hjemmesiden for *Original Knights of America* står der, at '*It's a Klansman's responsibility to register to vote, campaign, and vote for conservative pro*

white candidates who will put America first and defend our nation's borders' (<http://originalknightsofamerica.webs.com>).

For det andet ligner Ku Klux Klan til dels denominationen, når det gælder samarbejde. Ligesom denominationen vil *Klanen* nemlig gerne samarbejde med dem, der har de samme holdninger, hvis det kan fremme deres mål. *Imperial Klans of America* skriver på deres hjemmeside, at de er begyndt at samarbejde med grupper, der går ind for hvidt herredømme (<http://www.kkkk.net>).

Disse sidste to punkter, samarbejde og medlemmernes aktivitet, findes også hos den institutionaliserede sekt, som *Klanen* derfor ligner. Den institutionaliserede sekt vil også gerne samarbejde med ligesindede, når det kan fremme deres mål. Derudover forventer den institutionaliserede sekt, ligesom *Klanen*, at deres medlemmer meget aktivt bakker op om organisationens virksomhed, og at de er hengivne over for denne.

Den fjerde Ku Klux Klan generation har således lighedstræk med fire af de seks organisationstyper, der findes i den udvidede kirke, sekt og mystik typologi, som den fremstår hos Furseth og Repstad. Der findes dog også en del forskelle.

De største forskelle findes hos mystikken og kulten. I mystikken er det den indre og personlige religiøsitet, som er vigtig, og de rituelle handlinger er af mindre betydning. Dette er ikke tilfældet med Ku Klux Klan. Blandt andet er den rituelle afbrænding af kors af stor vigtighed. *Imperial Klans of America* forklarer, at det brændende kors repræsenterer idealerne for en kristen civilisation. De sætter ikke ild til korset for at vanhellige det, men fordi ilden i mørket symboliserer, at '*Christ is the light of the world*' (<http://www.kkkk.net>). Samtidig driver lyset mørket væk, hvilket symboliserer, at viden fordriver uvidenhed og overtro. Så ved at sætte ild til korset, renses dyderne ved at brænde lasterne væk (<http://www.kkkk.net>).

I mystikken spiller historien også en mindre vigtig rolle. Igen adskiller *Klanen* sig mærkant fra mystikken, idet historien, som vi allerede har set, er essentiel for Ku Klux Klan. Historien spiller en vigtig rolle, når *Klanen* skal underbygge afstamningen af den hvide race (Jf. Jenkins' særpræg). Her trækker de i høj grad på historien for at identificere sig selv. En anden forskel ligger i, at mystikken kan have en tendens til at udvikle sig til individualisme, hvilket jeg anser for at være meget usandsynligt i *Klanens* tilfælde. For at opnå deres mål om at ændre det amerikanske samfund, står Ku Klux Klan nemlig væsentligt stærkere som én gruppe, fremfor som enkelte individer. Dermed understreges det også, at de er en case på kollektiv identitet.

Kulten er også meget forskellig for *Klanan*. Dette gælder inden for religiøsitet, struktur og forholdet til deres medlemmer. Kulten har en privat og eklektisk religiøsitet, hvorfor de også er åbne overfor mange forskellige opfattelser. Dermed er kultens opfattelse også pluralistisk legitimeret. Klanmedlemmerne er i høj grad kristne, og de mener, at der kun er en eneste sandhed, nemlig den de selv besidder. De er bestemt ikke åbne over for andre religioner end deres egen, hvilket for eksempel er blevet vist i deres diskurser om jøder.

Når det gælder strukturen, er kulten en løst organiseret sammenslutning af mennesker med en løs struktur. *Klanan* er alt andet end løst struktureret. Deres struktur går helt tilbage til midten af 1800-tallet og er meget militær hierarkisk. Også i deres medlemskrav er der forskelle på kulten og Ku Klux Klan. Modsat kulten, der ikke stiller krav til deres medlemmer, stiller *Klanan* store krav om medlemmernes deltagelse og opbakning og personlige forhold som beskrevet tidligere.

Forskellene på kirken og *Klanan* findes særligt i deres rekruttering og medlemskrav. Hvor kirken skal rumme alle, fordi man bliver født ind i den, er *Klanan* bestemt ikke inkluderende. Det er en lukket organisation, hvor kun dem, der opfylder adgangskravene, har adgang. *Original Knights of America* kræver, at deres adgangskrav bliver opfyldt 100 procent, for at man kan blive medlem. Et af disse krav er, at man skal være indfødt amerikaner (<http://traditionalistamericanknights.com/Application.html>). *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan* stiller krav som, at man skal være 100 procent hvid og ikke-jøde (<http://www.wckkkk.org>). *Klanan* kan netop tillade sig at stille mange krav, fordi de ikke skal være rummelige. Kirken derimod skal være rummelig, hvorfor den er nødt til at gå på kompromis. Når det gælder medlemsskabet, kan det, som tidligere nævnt, diskuteres, om ikke medlemmernes børn bliver 'født ind', idet de opdrages med *Klanan*, og derfor nok også melder sig ind, når de bliver myndige.

Når det gælder denominationen, er den største forskel, at denominationen har et gensidigt harmonisk forhold til samfundet, hvilket vi allerede har set, at Ku Klux Klan ikke har. Selv om begge gerne vil samarbejde med andre, der ligner dem selv, er der dog alligevel en forskel. For denominationen er samarbejdet hovedsageligt baseret på økumenisk arbejde, mens *Klanens* samarbejde med andre er fokuseret på politisk indflydelse og at ændre samfundet socialt.

I forhold til den institutionaliserede sekt er der kun én forskel, nemlig at denne har givet afkald på den eneste sandhed. Ku Klux Klan mener stadig, at de er i besiddelse af den eneste rigtige sandhed.

Forskellen på sekten og Ku Klux Klan er, at sekten lever adskilt fra samfundet, på grund af deres opfattelse af, at samfundet er i fordærv. *Klanen* trækker sig ikke væk fra samfundet. Medlemmernes børn går i skole med andre børn, og medlemmerne selv arbejder sammen med andre. Generelt deltager klanmedlemmerne i samfundet. Så i stedet for at trække sig tilbage og lade stå til, forsøger *Klanen* faktisk at ændre samfundet blandt andet gennem politisk aktivisme.

Igen må det understreges, at organisationstyperne er idealer, hvorfor den fjerde Ku Klux Klan generation ikke passer fuldstændig på nogen af dem. De typer, der ligger allerlængst fra Ku Klux Klan, er mystikken og kulten, som ikke har et eneste lighedspunkt med *Klanen*. De typer, der kommer tættest på, er sekten og den institutionaliserede sekt, hvorfor jeg mener, at *Klanen* skal placeres som en organisation imellem disse. *Klanen* ligner sekten i deres tro, holdningen til deres medlemmer og delvist i deres forhold til omverdenen. Men i stedet for at leve adskilt fra samfundet ligner *Klanen* den institutionaliserede sekt, der samarbejder med ligesindet for at opnå deres mål. *Klanen* har dog flest lighedstræk med sekten, hvorfor jeg vil karakterisere den fjerde Ku Klux Klan generation som en sekt med træk fra den institutionaliserede sekt.

Det store problem, når det drejer sig om Ku Klux Klan er, at det er en hemmelig gruppe. Dette gør det svært for os, der ikke er initierede, at vide, hvordan Ku Klux Klan rent faktisk ser ud. Derfor er denne vurdering også baseret på en udenforståendes vurdering af Ku Klux Klan som religiøs organisation, hvorfor man kan tale om en vurdering af *Klanens* offentlige billede (jf. Jenkins' individets offentlige billede).

5.3 Delkonklusion

Jeg kan konkludere, at Ku Klux Klan som religiøs organisation i det 21. årh. ud fra en udenforståendes vurdering kan klassificeres som en sekt med træk fra den institutionaliserede sekt. Men der er sket en udvikling af Ku Klux Klan, som tidligere bedre kan betegnes som en social og politisk organisation. Kun i en meget kort periode kan den anden Ku Klux Klan generation betegnes som en religiøs organisation.

Ku Klux Klan har siden begyndelsen gennemgået en udvikling fra at være en protestantisk, voldelig og anti-minoritets organisation til i det 21. årh. at være en kristen, anti-voldelig og pro-white organisation.

Den udvikling som Ku Klux Klan har været igennem, hvor religion er begyndt at spille en væsentlig rolle i deres identitet, kan eventuelt skyldes en generel desekularisering i samfundet, som har fået alle amerikanere til at udvikle sig mod en mainstream protestantisme. Yderligere kan Ku Klux Klan måske være blevet inspireret af den afroamerikanske borgerrettighedsbevægelses brug af ikke-voldspolitik og religiøse henvisninger, der giver dem en bred opbakning blandt befolkningen.

6. Afslutning

6.1 Kritik af de anvendte teorier og metoder

Ved hjælp af mine teorier og min metode har jeg undersøgt *Klanens* identitet, som den fremstår i deres diskurser, og derved har jeg kunne placere dem i typologien for religiøse organisationer. Laclau og Mouffes diskursteori har været en meget anvendelig metode, hvorigennem de begreber, *Klanen* anvender i deres identitetsskabelse, tydeligt er blevet understreget. I Ku Klux Klans identitetsdannelse har forskelslogikken været særlig anvendelig, idet *Klanen* kontinuerligt identificerer sig selv ved at sætte sig i modsætning til andre. Det største problem med at anvende en diskursanalyse har været at finde diskurser, i hvert fald når det gælder de første tre perioder. Dette har gjort det vanskeligt at undersøge, hvordan *Klanen* tidligere har identificeret sig selv i deres diskurser. Når det gælder diskurser i det 21. årh., har jeg ikke haft problemer med at finde diskurser, og i denne periode har Laclau og Mouffes diskursanalyse som metode vist sig at være rigtig god til at understrege de begreber, som *Klanen* bruger til deres identitetsdannelse.

Ved at anvende Jenkins' teori om 'Social Identitet' har jeg kunne bruge *Klanens* diskurser til at identificere dem som et kollektiv. Til dette har begreberne særpræg, ensformighed og tilskrivning vist sig yderst anvendelige, idet *Klanen* identificerer sig ved for eksempel at trække på deres afstamning, gennem deres forskelle til andre og gennem motivationen for deres diskurser. Også Jenkins' teori om individets selvbillede og individets offentlige billede har vist sig anvendelige henholdsvis i analyserne af Ku Klux Klans diskurser og til at stereotypificere Ku Klux Klan i typologien af religiøse organisationer. Derfor synes jeg, at Jenkins' teori har generelt fungeret godt. Et problem ved Jenkins' teori kan være, at han ikke kun fokuserer på kollektivet, men også på individet, hvorimod jeg udelukkende har kigget på kollektivet. Men idet Jenkins mener, at al identitet også er kollektivt, har det ikke fået større betydning for mine resultater.

Ved at anvende typologien for religiøse organisationer har jeg identificeret Ku Klux Klan i det 21. årh. som en sekt med træk fra den institutionaliserede sekt. Problemet med typologien er, at der er tale om idealtyper, hvorfor Ku Klux Klan ikke passer 100 procent på nogle af typerne. Men ved at anvende den udvidede typologi er jeg kommet

nærmere en identifikation af den fjerde Ku Klux Klan generation som religiøs organisation.

Et helt generelt problem når det gælder Ku Klux Klan er, at der er tale om en hemmelig gruppe. Derfor er det kun medlemmerne selv, der helt præcist ved, hvilke krav der bliver stillet og lignende. Derfor kan det være, at min vurdering af dem som religiøs organisation og deres identitet som kollektiv er helt forkert. Fra en udenforståendes synspunkt fremstiller de i deres diskurser sig selv som en sekt med træk fra den institutionaliserede sekt. Om dette er en bevidst eller ubevidst fremstilling er så spørgsmålet. Helt personligt mener jeg, at det må være en ubevidst fremstilling. Sekten bliver ofte som vist i blandt andet afsnit 2.3 fremstillet som afvigende og problematisk, hvorfor det vil være usandsynligt, at Ku Klux Klan bevidst fremstiller sig selv som en sekt. Uanset er det tydeligt, at den kristne tro spiller en fuldstændig grundlæggende rolle i deres identitet som 'Guds Udvalgte Folk'.

På trods af disse mulige problemer har mine teorier og metoder vist sig at fungere godt.

6.2 Konklusion og perspektivering

I specialet har jeg undersøgt, hvordan religion har fået en mere grundlæggende betydning for Ku Klux Klans identitetsdannelse.

Ku Klux Klan har gennemgået en udvikling fra at være en protestantisk, voldelig og anti-minoritetsorganisation til at være en kristen, ikke-voldelig og pro-white organisation. De sociale og politiske aspekter har kontinuerligt været det, Ku Klux Klan har kæmpet for at ændre.

Idet at Ku Klux Klan løbende har udviklet sig, finder de også hele tiden noget nyt at kæmpe imod, hvorfor de sandsynligvis også vil eksistere i fremtiden. Dette understreges også af, at de netop har gennemgået en udvikling, der har gjort dem mere mainstream og dermed mere 'fordøjelige' for den bredere befolkning.

Ku Klux Klan identificerer sig selv gennem racisme, der bliver baseret på kristne argumenter, hvorfor de bestemt skal have en plads i det religionsvidenskabelige felt. Faktisk kan man tale om en helt ny form for racisme, nemlig en biologisk skabelses-racisme, som er grundlagt på en kristen skabelsesteori. Denne biologiske skabelses-racisme kan måske også findes hos andre kristne racistiske grupper, hvorfor det kan være interessant at undersøge andre lignende organisationer, som *Christian Identity* eller *Aryan Nations*.

Fordi religionen spiller en meget væsentlig rolle i Ku Klux Klans identitetsdannelse, kan de også betegnes som en religiøs organisation. Af de religiøse organisationstyper ligner Ku Klux Klan i det 21. årh. fra en udenforståendes synspunkt mest sekten, men har også træk fra den institutionaliserede sekt.

Ku Klux Klan anvender en religiøst baseret racisme til at skabe deres identitet, som gør dem forskellig fra andre racer. Gennem denne religiøse racisme understreger de deres nedstamning fra både Adam og Jacob. Derved identificerer de også sig selv som en race, der stammer direkte fra Gud og som 'Guds Udvalgte Folk'.

7. Résumé

The purpose of this thesis has been to examine how the Ku Klux Klan identify itself in their discourses and also which role religion plays in this creation of identity.

From its birth the Ku Klux Klan has undergone a transformation from a violent protestant and anti-minority organisation, to a Christian anti-violence and pro-white organisation in the twenty-first century. Religion especially has begun to play a role in the creation of identity of the Ku Klux Klan.

The causes for this transformation can be many. The following possibilities are considered: the African-American Civil Rights Movement as source for inspiration, the theory of deprivation, the theory of desecularisation, and the theory of general mainstreaming, of which the last is mostly inclined. According to this theory the Ku Klux Klan tries to make their views more acceptable to the general public by using the Bible and the Christian faith. Catherine L. Albanese, and Andrew Selepak and John Sutherland all support this possible cause.

By using the theory of discourse by Ernesto Laclau and Chantal Mouffe and the theory of 'Social Identity' by Richard Jenkins it has been analysed how the Ku Klux Klan for four periods of time (1865/66-1871, 1915-1925, 1954-1965, and 2005-2012) has created their own identity in their discourses. Through cultural and biological racism the Ku Klux Klan uses chains of equivalence and chains of difference to identify themselves (the white Christian race) in positive terms while identifying others in negative ones. Thus the Ku Klux Klan identifies themselves as different to all others (cf. Jenkins 'idea of sameness').

The analyses of the discourses show that the Bible and the Christian faith play a more significant role in the twenty-first century. In this period of time the Ku Klux Klan starts to use a biological racism of creation to identify themselves as 'Gods Chosen People' (cf. Jenkins 'self-image'). This biological racism of creation is grounded on a Christian theory of creation that God created the white Christian race as one completely different from all other races. Thus the identity of the members of the Ku Klux Klan, as something different from others is stressed.

According to Jenkins an important part of creation of identity is stereotyping which is the classification of social collectives. In the topology of religious organisations (the extended spectrum of church sect and mysticism) the Ku Klux Klan fits the sect, but

Guds Udvalgte Folk

also has some characteristics of the institutionalised sect at least from an outsider's perspective (cf. Jenkins 'public image').

8. Bilag

8.1 Bilag 1

Fem Videoklip udgivet af *White Camelia Knights of the Ku Klux Klan* (se vedlagte disc).

Video 1: Første del af *Grand Wizard*, Charles Lees interview af medlem Bob Johnson, set 17. jan. 2014 på https://www.youtube.com/watch?v=gqltcF_bdx0&bpctr=1391435735

Video 2: Anden del af *Grand Wizard*, Charles Lees interview af medlem Bob Johnson, set 17. jan. 2014 på https://www.youtube.com/watch?v=GMaTPM_jPME&bpctr=1391435778

Video 3: *Thank God I'm White. Grand Dragon*, Charles Lee udfører sin selvkomponerede sang *Thank God I'm White*, set d. 17. jan. 2014 på <https://www.youtube.com/watch?v=KWW8OkdOauI>

Video 4: *CREATION BY DESIGN. Grand Dragon*, Charles Lee fortæller om forskellige emner, som at de kristne falder bort fra troen, den Adamske race og betydningen af ordet *Adam*. Videoklipet afsluttes med at Lee udføre sin selvkomponerede sang *Have an all White Christmas*, set d. 18., jan. 2014 på <https://www.youtube.com/watch?v=5fbfK6jYYtE>

Video 5: *YAHWEH NEVER LIES & THE THRUTH ABOUT RACE MIXING. Grand Dragon*, Charles Lee udfører sin selvkomponerede sang *Yahweh never lies*, hvorefter han undersøger betydningen af ordet 'Bastard' og om det forkerte i raceblanding, set d. 18. jan. 2014 på <https://www.youtube.com/watch?v=tl9ynbKK44s>

8.2 Bilag 2

Racemixing flyer fra *Imperial Klans of America*, det d. 17. jan. 2014 på <http://www.kkkk.net/racemixingflyer.tif>

What Type of Beast Has The Ability To Mix It's Seed With The Seed of Man??
(Mrk 7:25-29; Rev 3:9, Jhn 8:39; Matt 7:6; Lev 20:15-16;26:6 &22; Ezk 30:3-5; Jer 31:27; 2Pet 2; Hos 5:7)

1 Corinthians 10:8

CALL NOW !
714-214-0577

CALL NOW !
714-214-0577

"Neither let us commit fornication, as some of them committed, and fell in one day three and twenty thousand."(KJV)

The Fornication spoken of here by Paul refers to the Beastiality committed in Numbers Chapter 25. Esau's "FORNICATION" was also beastiality as he married Non-Adamic WIVES (Heb. 12:16, Gen 28). Sodom and Gommorah "going after FOREIGN Flesh." (Jude 1:7) GOD'S LATTER DAY PROPHECY to this seed-mixing is shown in Oba 18 and Eze 25:14, Rom 9:13.

Foreign-Flesh = Fornication

Most Christian Pastors Use Strong's Dictionary. The root-word for human-kind (ADAM-MAN) reads: #119 'adam (aw-dam');to show blood (in the face), i.e. flush or turn rosy: KJV-- be (dyed, made) red (ruddy).

Any scholar worth his salt in any linguistics study and/or exegetics knows Adam (HUMAN-KIND) is someone with the ability to change from neutral color to red. Only Adam has God's spirit inside. Only one race has been in possession of the bible, which is called Christendom. (Rom. 9:4-5; Matt 15:24; Hos 1:2 & 2:23; Eph 2:12; Rom 11; Gal 4:5; Rom 5:13; Ps 147:19-20; Jhn 10:27; Ps 77:15)

If you pray His will to be done on earth as it is in heaven where's your faith to work it? Every great nation has fallen to beastiality. See all the great portrait magry of Greece, Egypt, Spain, India, or Iran who all fell over-night when mixed with non-human beasts such as negros, fallen angels, and various other sub-humans. Will you be one of God's elect remnant overcommers separating from the Great Falling away? Christ is coming for a Nation of King-Priests (1 Peter 2:9)

1Cor. 6:9 says no Fornicator will enter the Kingdom. If you're not against Beastiality/Fornication you are FOR KEEPING PEOPLE OUT OF THE KINGDOM. That is beyond just sinning and falling short; that's the bible's definition of Wickedness and Evil. Someone who loves God doesn't reject Him, but studies every word of God to perform it. (John 1:1 the word is God)

Most Pastors teach that Genesis chapter 6 speaks of Angels mixing their seed with humans and Christ said: "As it was in the days of Noah so shall it be in the days of the coming of the son of man" (Luke 17:26) (Satan's Angelic Seed Gen 3:15)

Christ taught the Gospel of the Kingdom, "His Government", not ONLY the baby-birthing Judeo-Churchianity teaches today. "We Ought To Obey God Rather Than Men" (Acts 5:29) If you fear man rather than God you are into Idolatry; for we are to put no rulers or "gods" before Him. We obey man's law only if it's for THE LORD (1 Peter 2:13; Matt 15:7-9; John 14:15)

The facts are Tiger Woods is not even 40% Black but 1/2 white and a mixture of Fallen Angels. You Who Reject THESE GOD'S ABSOLUTE WORDS; questioning God's Word is what satan did with Eve. Over 200 scriptures demand segregation.

You father's of Adamite girls. "keep authority on their head, BECAUSE OF THE ANGELS" (1Cor 11:10)

REPENT; follow the bible segregation laws.
(Think Biblically not worldly)

Example of America's Thirdworld-Sesspools our children get educated in:

(These male niglets are 1/2 Black, so that's 1/2 more the intelligence)

Brought to you by:

Imperial Klans of America
Knights of the Ku Klux Klan

P.O. Box 9731

Newport Beach, CA 92658

www.kkkcalifornia.org

P.O. Box 309

Powderly, KY 42367

www.kkkk.net

9. Litteratur

9.1 Bøger og artikler

Albanese, Catherine L.

1992 *America Religions and Religion*, 2. Udgave, Wadsworth, Inc., ingen by

Biblen

2005 Det Danske Bibelselskab, ingen by

Busck, Steen, Carsten Porskrog Rasmussen & Jan Rågård

2008 *Kildekritisk tekstsamling*, 3. udgave, Århus Universitetsforlag, Narayana Press, Gylling

Chalmers, David M.

1991 *Hooded Americanism. The History of the Ku Klux Klan*, Duke University Press, ingen by

Dixon, Thomas

1905 *The Clansman. An Historical Romance of the Ku Klux Klan*, The Country Life Press, Garden City

Furseth, Inger & Pål Repstad

2007 *Religionssociologi. En introduktion*, oversat fra norsk efter "Innføring i religionssociologi" af Ole Thornye, Hans Reitzels Forlag, Narayana Press, Gylling

Højsgaard, Morten Thomsen

2006 'Religion bak Skjermen: Kvalitetskriterier og kildekritikk i religionsfaglig brug af internett' i *Metode i religionsvitenskap* af Kraft, Siv Ellen & Natvig, Richard J. (red.), Pax Forlag, Oslo

Jenkins, Richard

1996 *Social Identity*, Routledge, Clays Ltd, Bungay

Karpov, Vyacheslav

2010 'Desecularization: A Conceptual Framework' I *Journal of Church and State*, vol. 52 no. 2, Oxford University Press, s. 232-270

Kirk, John A.

2013 *Martin Luther King and the Civil Rights Movement*, Pearson Education Limited, ingen by

Selepak, Andrew & John Sutherland

2012 'The Ku Klux Klan, Conservative Politics and Religion: Taking Extremism to the Political Mainstream' I *Politics, Religion & Ideology* 13:1, s. 75-98

Torring, Jacob

1999 *New Theories of Discourse. Laclau, Mouffe and Žižek*, Blackwell Publishers Inc., Marston Lindsay Ross International Ltd, Oxfordshire

Wade, Wyn Craig

1998 *The Fiery Cross. The Ku Klux Klan in America*, Oxford University Press, ingen by

9.2 Internettet

9.2.1 Hjemmesider

<http://bayouknights.blogspot.dk>, set d. 2. jan. 2014

<http://books.dreambook.com/xound21/xound22.html>, set d. 2. jan. 2014

<http://da.wikipedia.org/wiki/Borgerrettighedsbev%C3%A6gelsen>, set d. 14. mar. 2014

http://en.wikipedia.org/wiki/United_States_presidential_election,_1868, set d. 16. dec. 2013

<http://historyengine.richmond.edu/episodes/view/1078>, set d. 16. dec. 2013

<http://originalknightsofamerica.webs.com>, set d. 6. jan. 2014

<http://traditionalistamericanknights.com/Application.html>, set d. 17. jan. 2014

<http://www.americanrhetoric.com/speeches/mlkihadream.htm#sthash.kEoppUXQ.dpuf>, set d. 19. feb. 2014

[http://www.denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/USA_og_Nordamerika/USA_generelt/USA_\(Historie\)](http://www.denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/USA_og_Nordamerika/USA_generelt/USA_(Historie)), set d. 14. mar. 2014

<http://www.ipoet.com/ARCHIVE/BEYOND/King-Jr/Loving-Your-Enemies.html>, set d. 19. feb. 2014

<http://www.kkkk.net>, set d. 2. jan. 2014

<http://www.kkkk.net/racemixingflyer.tif>, set d. 17. jan. 2014

<http://www.liberator.net/articles/KKKJeffBerry.html#resources>, set d. 2. jan. 2014

<http://www.merriam-webster.com/dictionary/habeas+corpus>, set d. 26. mar. 2014

<http://www.thefreedictionary.com/carpetbagger>, set d. 16. dec. 2013

<http://www.wckkkk.org>, set d. 2. jan. 2014

9.2.2 Videoklip

Video 1, https://www.youtube.com/watch?v=gqltcF_bdx0&bpctr=1391435735, set d. 17. jan. 2014

Guds Udvalgte Folk

Video 2, https://www.youtube.com/watch?v=GMaTPM_jPME&bpctr=1391435778, set d. 17. jan. 2014

Video 3, <https://www.youtube.com/watch?v=KWW8OkdOauI>, set d. 17. jan. 2014

Video 4, <https://www.youtube.com/watch?v=5bfbK6jYYtE>, set d. 18. jan. 2014

Video 5, <https://www.youtube.com/watch?v=tl9ynbKK44s>, set d. 18. jan. 2014

10. Pensum

10.1 Bøger og artikler

Albanese, Catherine L.

1992 *America Religions and Religion*, 2. Udgave, Wadsworth, Inc., ingen by,
s. 102-148, 369-393, 396-430 og 501-530
s. 136

Busck, Steen, Carsten Porskrog Rasmussen & Jan Rågård

2008 *Kildekritisk tekstsamling*, 3. udgave, Århus Universitetsforlag, Narayana
Press, Gylling, s. 11-29 s. 19

Chalmers, David M.

1991 *Hooded Americanism. The History of the Ku Klux Klan*, Duke University
Press, ingen by
s. 477

Dixon, Thomas

1905 *The Clansman. An Historical Romance of the Ku Klux Klan*, The Country
Life Press, Garden City s.
374

Furseth, Inger & Pål Repstad

2007 *Religions sociologi. En introduktion*, oversat fra norsk efter "Innføring i
religions sociologi" af Ole Thornye, Hans Reitzels Forlag, Narayana
Press, Gylling, s. 187-190, 221-250 og 272-293
s. 56

Højsgaard, Morten Thomsen

2006 'Religion bak Skjermen: Kvalitetskriterier og kildekritikk i
religionsfaglig brug af internett' i *Metode i religionsvitenskap* af Kraft,
Siv Ellen & Natvig, Richard J. (red.), Pax Forlag, Oslo, s. s. 144-160
s. 16

Jenkins, Richard

1996 *Social Identity*, Routledge, Clays Ltd, Bungay s. 206

Karpov, Vyacheslav

2010 'Desecularization: A Conceptual Framework' I *Journal of Church and State*, vol. 52 no. 2, Oxford University Press, s. 232-270

s. 39

Selepak, Andrew & John Sutherland

2012 'The Ku Klux Klan, Conservative Politics and Religion: Taking Extremism to the Political Mainstream' I *Politics, Religion & Ideology* 13:1, s. 75-98

s. 24

Torfinng, Jacob

1999 *New Theories of Discourse. Laclau, Mouffe and Žižek*, Blackwell Publishers Inc., Marston Lindsay Ross International Ltd, Oxfordshire, s. 9-131, 187-209 og 298-307

s. 231

Wade, Wyn Craig

1998 *The Fiery Cross. The Ku Klux Klan in America*, Oxford University Press, ingen by

s. 526

Samlet antal sider for bøger og artikler: 2.104

10.2 Internettet

10.2.1 Hjemmesider

<http://bayouknights.blogspot.dk/>, set d. 2. jan. 2014

s. 3

<http://books.dreambook.com/xound21/xound22.html>, set d. 2. jan. 2014

s. 20

<http://originalknightsofamerica.webs.com/>, set d. 6. jan. 2014

s. 15

<http://traditionalistamericanknights.com/Application.html>, set d. 17. jan. 2014

s. 3

<http://www.kkkk.net>, set d. 2. jan. 2014

s. 19

<http://www.kkkk.net/racemixingflyer.tif>, set d. 17. jan. 2014

s. 1

<http://www.liberator.net/articles/KKKJeffBerry.html#resources>, set d. 2. jan. 2014

s. 16

<http://www.wckkkk.org>, set d. 2. jan. 2014

s. 20

10.2.2 Videoklip

Video 1, https://www.youtube.com/watch?v=gqltcF_bdx0&bpctr=1391435735, set d. 17. jan. 2014

Video 2, https://www.youtube.com/watch?v=GMaTPM_jPME&bpctr=1391435778, set d. 17. jan. 2014

Video 3, <https://www.youtube.com/watch?v=KWW8OkdOauI>, set d. 17. jan. 2014

Video 4, <https://www.youtube.com/watch?v=5bfbK6jYYtE>, set d. 18. jan. 2014

Video 5, <https://www.youtube.com/watch?v=tl9ynbKK44s>, set d. 18. jan. 2014

Samlet antal sider for internettet: 97

Pensum i alt: 2.201 sider